

1/1 1961
**Krönika från
Nordmaling**

JAG VILL BÖRJA den här krönikan, den första på 1961, med att önska alla och envar i våra bygder ett verkligt gott nytt år. Man är alltid så förhoppningsfull när året börjar. Det blir ljusare och ljusare för varje dag som går. Man har någonting att se fram emot.

Hur mycket har Nordmaling att se fram emot. Befolkningmässigt ser det rätt illa ut. Utflyttningarna är på tok för stora. Det skulle behövas en bättre industriell utveckling, som kunde absorbera den arbetskraft som i allt snabbare tempo friställs inom jordbruksnäringen. Men hur, var och när? Jag är själv ordförande i kommunens företagarenämnd och vet svårigheterna. Men ändå vill man liksom förlita sig till hoppet.

Min kollega på VF i Rundvik kom förstås med en verkligt "önskenyhet" på nyårsafton, där han sade, att nu var allt klappat och klart för skogsägarnas fabrik ute i Nordmalingsfjärden samtidigt som Nordmalings ångsåg står i begrepp att bygga ut sin industri. Ja, det var ju tyvärr bara ett önsketänkande. Men min telefon gick röd på nyårsafton, ja långt in på kvällen. Folk trodde att det var sant. Placeringen av skogsägarnas massafabrik ligger alltför helt i det blå. Det enda jag kan säga är att vi i Nordmaling har ungefär lika stora chanser som många andra i dragkampen om fabriken, om det blir ett nybygge. Sägverksägare Torsten Nordström i Örsbäck bygger dock ut. Här kan vi börja tala om en verklig storindustri och pepparkaksfabriken i Nyåker är räddad åt kommunen. En del andra företag rapporterar också utbyggnadsplaner. Det är så en slipsten ska dras.

PÅ SPORTFRONTEN är det ungefär som vanligt. Det är upp och ner.

Men det verkar som förnyringen av ishockeylagen är ett steg i rätt riktning. Och vid lokalerbyt mellan Nordmaling och Rundvik härom kvällen fick man också besked om att publiken är på väg tillbaka. Det måste glädja de stackars styrande inom NIF:s ledning. Svårigheterna av i dag tycks vara att skaffa pengar. Att få debet och kredit att gå ihop inom de mindre idrottsföreningarna. I fjol var det en snäll "tomte" som gick omkring med en tiggjarlista. Det gav ett verkligt gott resultat i Nordmaling. Vem vill axla hans uppdrag i år? NIF:s ordförande, Kerstin Lidström, tar emot med stora famnen.

H. B.

7/1 1961
**Åtalen ökar
i Nordmaling**

Bokslutet vid landsfiskalskontoret i Nordmaling ger ett klart belägg för att antalet begångna brott visar tendens att öka år från år. Uteliggande skatterestantier har dock minskat från 447.374 till 388.488 kr. De 388.488 kr som nu ligger ute omfattar restantier för de senaste fem åren. Under 1960 har, genom polisens försorg, indrivits 318.825 kr i skatter.

Tjuvnadsbrotten har, enligt brottmålsdiariet, minskat från 201 1959 till 154 under 1960. Men den skillnaden beror uteslutande på en omläggning av själva diarieförandet. I verkligheten har tjuvnadsbrotten ökat. Övriga brott vara frihetsstraff kan följa har ökat från 97 till 141. Trafikolyckor och rattfyllerier från 113 till 120. Övriga brott och förseelser har minskat från 540 till 519 och ärenden i övrigt, som har med brottmålsdiariet att göra, från 81 till 55. Antalet åtalade personer har däremot ökat kraftigt från 95 till 172, likaså utfärdade strafförelägganden som uppgår till 421 mot 374 förra året.

På allmänna diariet har bokförts 3.270 ärenden. Härav kommer 433 ansökningar om lämplighetsintyg för körkort, 256 ansökningar om offentliga nöjeställningar och lotterier, 342 vapenansökningar, 49 utlänningsärenden och 302 ärenden som berör fordonstrafiken.

3/1 1961
**50 år fyller på trettondagsafton
hemmansägare Wiktor Granström,
Gräsmyr.**

Jubilaren är född i Mullsjö. 1924 kom han till Gräsmyr och hade några "dräng-år" innan han arbetade som chaufför och sedan jordbrukare. Han gifte sig och makarna har ett gästfritt vackert hem där de bor med sina tre söner.

Inom Gräsmyr missionsförsamling är familjen verksam och Granström är styrelseledamot i församlingen. Sedan många år är jubilaren anställd av vägförvaltningen och som sådan välkänd inom hela Nordmaling. Jordbruket sköter han på s.k. fritid och har god hjälp av sin duktiga hustru. En god och glad vän och granne, när halvsektet.

M

5/1 1961
DÖDSFALL

Lovisa Flink, Häknäsbacken. På Nordmalings församlingshem avled på onsdagen Nordmalings församlings äldsta invånare, fru Lovisa Flink, Häknäsbacken, maka till framlidne

finsmeden Olof Flink. Hon var 95 år och sörjes närmast av barn, mågar, sonhustru och barnbarn.

Hon var född i Olofsfors bruk och dotter till förvaltare Zholts vid bolaget. Redan som 11-åring var hon klar med skolarbetet och som 13-åring fick hon övertaga ansvaret för hemmets skötsel. Vid 19 års ålder ingick hon äktenskap med smeden Flink, som då hade sitt arbete i den gamla masugnen i Olofsfors. Han var något av en tusenkonstnär och känd och erkänd långt utanför Nordmalings gränser. 1889 flyttade makarna Flink till Rundviksverken där han fick ansvaret för sågverkets verkstad. När Norrbyskär byggdes ut tre år senare lyckades bolagsledning, som mycket väl kände till Flinks arbetsförmåga och kunskande, värva honom till skäret. I det nya hemmet ute på Norrbyskär föddes hela 9 barn av vilka tre alltför är i livet. I början på det nya seklet grep amerikafebern in och Flink för över till det stora landet i väster. Nu var fru Flink ensam med sin stora barnaskara. Ytterligare en arvinge väntades när familjefadern reste. Till råga på allt elände drabbades hon av en svår epidem, som just då drog fram över bygder. Gamle doktor Lund vid Nordmalings sjukstuga såg till att "Flinken" återbördades till hembygden och återförenades med familjen. Lyckan var därmed återställd inom hemmet på skäret. Olof Flink pensionerades 1929 och makarna fick sin fristad på Häknäsbacken. 1941 dog maken. Fru Flink klarade sig själv in i sitt trevliga hem men under de senaste åren haft ett verkligt gott stöd i sina döttrar och mågar i Häknäs som ständigt varit en lädjekälla för henne på ålderns höst. Deras sorg delas praktiskt taget av hela Nordmalings församling.

5/1 1961
Nordmalings Föreningshus

DANS lördag 7 januari kl. 21.00 — 01.00

Åke Östermans swingtett

Jämtlands succéorkester

Bussar avgår från följande platser: kl 20.15 Vännäs (över Hjoegsjö), Bjurholm (över Sunnansjö) och Hörnefors.

OBS! Brigitte
Bardot-filmen
BABETTE
PÅ
KRIGSSTIGEN
ges LÖRDAG
kl 19.00.

Köpmän Gustaf Adolf Agren överlämnar köpmännens gåva till rektor Barbro Aström.

Två i svaromål för skogsbranden i Bredvik och Levar

Den våldsamma skogsbranden på Bredviks och Levar byaskog den 7 juni förra året fick vid ordinarie ting i Nordmaling på tisdagen sin epilös. Som skäligen misstänkta för vållande till branden var två män från Bredvik instämnda för allmänfarlig vårdslöshet. De hade på kvällen före branden varit ute för att jaga räv och för att driva rävungar ur ett gryt använt sig av blå rökbomb och enris. Vid branden användes 20 hektar skogsmark, delvis med värdefull ungsog.

Båda bestred åtalet men medgav att de varit på platsen. De sade sig dock på olika sätt ha förvisat sig om att ingen eld fanns kvar när de efter ett par timmars lönlöst arbete lämnade platsen. Det var vid 8-10 tiden på kvällen. Vid 9-tiden på morgonen därefter upptäcktes branden, i vars centrum rävgrytet låg. Elden spred sig mycket snabbt. Det var kruttorrt i markerna och de rekvirerade brandkårerna fick bara ta till reträtt. Som tur var möjande vinden fram på middagen och de 200 man, däruv ett 60-tal militärer från I 20, kunde få elden under kontroll. Skadorna på den växande skogen uppskattades av åklagaren landsfiskal Lennart Levander till minst 25.000 kr. Släckningskostnaderna uppgick till minst 5.000 kr.

Åklagaren hävdade att det med i det närmaste 100 procentig säkerhet kunde slås fast att skogsbranden vållats genom eldningen i grytet. Vid platsundersökning efter branden fann man blå urbrända fördjupningar som sökt sig genom mossan vid grytet och ut mot den omkringliggande skogen. Därest domstolen ej fann det bevisat att de åtalade varit vållande av storbranden hemställde åklagaren att de två skulle dömas för allmänfarlig vårdslöshet genom uppgörande av eld i skog då påtaglig torka rådde. Då är det som bekant förbjudet att göra upp eld i skogsmark enligt brandskadlagen. Dom i målet meddelas den 13 juni.

Trots den våldsamma brand som härjade skogen runt om grytet levde de instängda rävungarna efter branden och svarade på lockrop liknande en rävkonas lockande på sina ungar.

Onaturlig kurva - vek bil

Kurvan var onaturlig och bilen vek och så gick det som det gick, hävdade en bilist från Umeå. Under en färd från Mjösjö till Norrfors den 31 juli i fjol voltade han på vägen efter att ha fått möte i en av de många besvärliga kurvorna efter vägen i fråga. Både person- och fordonsskador uppstod vid olyckan. Den åtalade påstod att han hållit högst 30 km, hans passagerare hade vid polisförhör uppgivit en fart mellan 50-60 km. För vårdslös framfart dömdes mannen till 20 dagsböter à 8 kr.

Levar fick fir köpmannagåva

Nordmalings köpmannaförening har till Levar lantbruksskola donerat tre gjutna tennfat, samtidigt meddelat att föreningen ärligen kommer att tilldela skolan ett stipendium att utdelas till den elev vid avslutningen som lärarkollegiet anser sig gjort förtjänst av en uppmuntran. Stipendiet har bestämts till 50 kr.

Gåvorna överlämnades på tisdag kväll av köpmannaföreningens ordförande, köpmän Gustaf Adolf Agren, Mullsjö vid ett samkväm på skolan, där ett 40-tal köpmän från Nordmaling och Hörnefors hade mött upp. De passade också på att bese skolanläggningen.

H. B.

Olaga fiske i Hyngelsböle

För att ha fångat sju laxöringungar 10-12 cm långa och dessutom på olovligt vatten var en man från Bonnäs och en från Örebro åtalade. De inställdes sig genom ombud. Det var den 12 juli 1959 som de två hade fått fisketuber och åkt till Mo där de köpt ett dygnskort gällande på Mo byamans fiskesvatten. De började fiska i Mo men åkte senare till Hyngelsböle där de ställde sig och mesade i älven i höjd med plantskolan, dvs på vatten som tillhör Hyngelsböle fiskesvårdsförening. Där blev de erappade av en fisketillsyningsman efter det att de fått de sju laxöringungarna. Som bekant får enligt fiskeskadagen för Västerbottens län laxöring under 35 cm ej tagas. Domen för det olaga fisket blev 15 dagsböter à respektive 7 och 10 kr.

För en våldsam dikeskörning i Brattsbacka den 6 augusti 1960 dömdes en yngling från bygden till 25 dagsböter à 7 kr. Vid olycksfärd var han på väg från Nyåker till Brattsbacka. Enligt vad han själv sade blev han i en kurva bländad av solen och förlorade kontrollen över sin bil varför den kom i sladdning, voltade flera gånger på vägen för att sedan rulla utför en slänt och in på ett gärde. Inga personskador uppstod, men väl fordonsskador. Farten uppgavs till 60-70 km men var säkerligen betydligt högre.

Vårdslös i trafik var även den arbetare som hösten 1960 med en personbuss krockade med en linjebuss. Helt väglag rådde vid olyckstillfället. Mannen, hemmahörande i Bollnäs, dömdes till 25 dagsböter à 4 kr.

Skadeståndsfråga

Ett mål mellan en hemmansägare från Fredrika och ett försäkringsbolag tog lång tid i anspråk. Mannen, som påskdagen 1957 skadades svårt vid en bilolycka i Levar yrkade genom sitt ombud advokat Bengt Thoms 10.000 kr per år för förlorad arbetsförtjänst åren 1957-1959, 2.400 kr för lejd arbetskraft under denna tid, 3.500 kr för sveda och värk, 5.000 kr för framtida men samt 2.000 kr i årlig livränta tills han fyllt 67 år, därefter livränta med 1.000 kr. Försäkringsbolaget medgav genom sitt ombud notarie Carlsson 9.000 kr per år i förlorad arbetsförtjänst, bestred ersättning för lejd arbetskraft, med-

gav 3.000 kr för sveda och värk, medgav 2.000 kr för invaliditet samt 1.500 kr i livränta, räknat efter 15 procent invaliditet och en årsinkomst av 10.000 kr, att utgå tills kåranden fyllt 67 år, därefter med 750 kr per år. Ett vittne hördes i målet. Dom meddelas den 20 juni.

Syster Vajldt Lundgren kommer i första hand att ha sin verksamhet förlagd bland barn och ungdom.

Lövångerflicka blev Nordmalings första anställda diakonissa

Nordmalings församling tog på trettiondagen emot sin första diakonissa Värsta-utbildade Vajldt Lundgren från Lövånger. För närmare tre år sedan beslutades, på hemställen av Nordmalings kyrkobödrakar att en diakonissa skulle anställas, men bristen inom denna speciella yrkesgrupp har medverkat till, att planerna först nu kunnat verkställas. Syster Lundgren kommer närmast att ha sin verksamhet bland barn och unga, men även hembesök hos gamla torde komma ifråga.

Kontraktsprosten Johan Hedquist hälsade efter högmässan syster Lundgren — en av hans många konfirmerationselever från tiden i Lövånger — välkommen till Nordmaling och söndagsskoleleven Elisabet Lindmark överlämnade vackra blommor från söndagsskolan.

Högtid i Hammargården
Nordmalings blivande ungdomsgård — Hammargården — var vackert smyckad med levande ljus och blommor i mängd, när den i samband med det kyrkkaffe som serverades efter högmässan, togs i bruk för första gången. Som bekant har kyrkofullmäktige beslutat, att för ett år framåt hyra gården, under den tid restaureringen av gamla prästgården pågår. Kontraktsprosten Hedquist inledde talens rad i den fullsatta möteslokalen och uttryckte bl a sin tacksamhet till stiftelsen Hammargårdens styrelse för att de upplåtit lokalerna till kyrkans tjänst och sin tillfredsställelse över att allt blivit så ändamålsenligt. Prosten Hedquist riktade även några personliga välkomstord till syster Lundgren — väl bekant från tiden i Lövånger.

Nämndeman John Strömdahl, Örsbäck, ordförande i stiftelsen Hammargården, gav en återblick över stiftelsens tillkomst och uppgift och hoppades att gården skulle bli till nytta och välsignelse för god och framtidsdanande verksamhet bland barn och ungdom.

Söndagsskolans föreståndare magister Karl Gustaf Wilhelmson hälsade syster Lundgren välkommen till söndagsskolarbetet, kamrer Ragnar Berglund, Lögdeå, talade för nykterhetsrörelsen och ideella föreningar och fru Ann-Mari Nordström, Örsbäck talade för den kyrk-

fått sin diakonissa. Inspektör Harald Lundberg, Olofstors, talade för kyrkobödrakaren, fru Helena Bostrom för kyrkliga kvinnogruppen, fru Ruth Fossum-Johansson för församlingens gamla och kamrer Gottfrid Hörnsten, Hörnsjö, för den borgerliga kommunen.

Syster Vajldt Lundgren avslutade med att tacka för alla välkomstorden och hoppades på gott samarbete och hjälp och förståelse i det kommande arbetet.
Efter välkomsthögtiden var nattvardsgudstjänst anordnad i kyrkan med skriftermålspredikan av komminister Hans Edsinger, assisterad av kontraktsprosten Hedquist.

Vacker missionskollekt i Nordmaling

Över 1.100 kronor inflöt vid trettiondagens högmässokollekter i Nordmaling, därav cirka 1.000 kronor i Nordmalings kyrka. Men då offerkollektbössor är utsända till alla hem, på grund av den stora nöd som råder i de områden, där Svenska kyrkan har sin missionsverksamhet, hoppas man dessutom, att betydande belopp skall inflyta under kommande vecka.

Anders

Krönika från Nordmaling

LEVAR LANTHUSHALLSSKOLA börjar på torsdag sin första verkliga kurs. Dvs helårskursen. Den som pågick under fjolåret var mera ett provisorium, en kurs på fem månader. Den nya kursen har också samlat fullt antal elever, alltså 36. Däremot har det varit svårt att få en ny skolkökslärarinna efter den som slutade sin tjänst vid årsskiftet. Det är brist på den här sortens lärarkrafter i vårt land, och rektorn nödgades till slut söka kontakter i broderlandet i öster. Och från Hangö i Finland kom på måndag den nya lärarkraften till Levar-skolan.

Stora Hotellet kan se tillbaka på en 10-årig verksamhet i sin nuvarande skapelse. Nuvarande innehavarrinnan, fröken Dagmar Rönnqvist, har stått vid rodet under den sista femårsperioden. I förra veckan var det personalfest med hänsyn till de jämna årtalen. Hotellrörelsen i Nordmaling har gamla anor. Centralhotellet, som eldhärjades 1948, var av gammalt märke och direktör J. P. Holmlund, som var hedersgäst vid personalfesten, är väl den som i första hand satt sin prägel på hotellrörelsen inom samhället. Kommer därtill Levar Hotell i Levar med anor från den gamla gästgivarskjuvstiden.

NYA RIKS 13:S DRAGNING utanför tätorten i Nordmaling är självfallet till förfång för rörelser av det här slaget. Det är bara att hoppas att förslaget om bättre anslutningar och tydliga anslag om vad Nordmaling har att erbjuda resenärerna kommer att förverkligas.

Vännäs kraft har nu helt lagt om el-nätet i Nordmaling, till 220 volt. För Rundviks del återstår ett par smärre områden. Sedan är omlagningen klar även där.

SPORTREDAKTIONEN I NORDMALING har fått en ny medarbetare i form av NIF:s ordförande, fröken Kerstin Lidström. Hon kommer att överta en del av Severi allt sportreferaten. Vi hälsar henne allt sportreferaten. Vi hälsar henne välkommen som medarbetare i VK:s sportspalter.

H. B.

Krönika från Nordmaling

NORDMALINGS municipalsamhälle ökar år från år samtidigt som Rundvik har kommit in i någon sorts kräftgångliknande rörelse. Där har man haft minskning de senaste åren. Under 1960 har Nordmalings municip ökat med 54 personer från 1.102 till 1.156. Rundvik har minskat från 1.385 till 1.370. Tillsammans med Levar by, som gränssar till Nordmaling har man en befolkningsenhet på 1.700 invånare.

Men skillnaden mellan Nordmaling och Rundvik avspeglar sig även i andra avseenden. I fördelningen mellan de båda könen. I Nordmaling är det ett ganska klart kvinnoöverskott, eller 74 flera kvinnor än män, medan Rundvik har 28 flera män än kvinnor. Skillnaden får nog sökas i det mera industrialiserade Rundvik och det mera affärsbetonade Nordmaling.

Nu aktualiseras frågan på nytt om de båda samhällenas upplösning. Ett gemensamt möte förestår tillsammans med kommunalnämnden. Även "municipaldödaren" konsulent Zolo Östlund blir med. Man frågar sig, vad kommer att hända? Det finns delade meningar, men majoriteten, i vart fall i Nordmaling, torde vara inne på en samhällsupplösning. Man ser det närmast ur skattesynpunkt. Men det finns många men i sammanhanget och många obesvarade frågor som måste lösas.

I ÖVRIGT HANDER det ovanligt lite. Polisen har haft de lugnaste helgdagarna på år och dag. Praktiskt taget inga uttryckningar. Det är nästan för bra för att vara sant, menar landsfiskal Levander. Men peppar, peppar... Den här sortens händelser brukar ha en otrevlig benägenhet att liksom komma i grupper. En gruppverksamhet som på ett sätt är önskvärd under 1961.

Idrottsföreningens revy kom inte vid årsskiftet. Det var synd, både för allmänheten och för föreningen. Ty det är till syvende och sist en mycket bra kassapjäs. Men man må förstå kamrer Åke Samuelsson och hans medhjälpare. Han och de andra fick lägga ned ett så oerhört arbete förra året att det kan vara skönt med lite vila. Men snälla Åke gör ett försök till valborgsmässoafton.

H. B.

Kvinnlig sportskribent för VK

VK:s sportred. i Nordmaling har fått en ny medarbetare. Det är Nordmalings IF:s energiske ordförande, Kerstin Lidström. Severt Dennolf kommer som vanligt att återfinnas i sportspalterna. På bilden ses de två sportmedarbetarna.

Nordmaling föll stort mot IFK B

I går kväll på sporthallsrinken tog IFK Umeås B-lag en förkrossande seger över Nordmalings IF i div. IV. Västerbotten södra. Slutresultatet blev 13-5 och periodsiffrorna 3-3, 6-0, 4-2.

IFK ställde för dagen upp med A-lagsbackarna Ulf Frohm och Bernt Liedgren, vilka starkt bidrog till den stora segern. Ynglingarna "Dallas" Dahlgren, Roger Österlund och Åke Nilsson i en av IFK-kedjorna visade upp det bästa samspelet.

I den andra kedjan visade Agne Bylund och Lasse Byling upp de bästa takterna. Den sistnämnde, som är den klart bästa skridskoåkaren i laget, måste dock skärpa sig i avgörande situationer. För dagen slarvade han bort allt för många givna målchanser och passningar. Svensson i målet började osäkert i första perioden, men arbetade så småningom upp sig och klarade många tilltrasslade saker.

Nordmalings stora man var Putte Jogedal på backen, som spelade fint både i anfall och försvar. Den farligaste anfallstrion bestod av "Kino" Ahlgren, Hasse Persson och Roger Öberg.

Två utvisningar förekom under matchen, vilka drabbade Umeåkamraterna.

Målen: IFK: Agne Bylund 4, "Dallas" Dahlgren 3, Åke Nilsson 2, Roger Österlund, Ulf Frohm, Lasse Byling och Bert-Ove Leong.

Nordmalings IF: "Kino" Ahlgren, Roger Öberg, Hasse Persson och Strandberg samt ett självmåldomare var Sventa Engquist inför ett fåtal åskådare.

Nylle

IFK:aren Bernt Liedgren, en svår nöt för Nordmalings forwards.

Gymnasium i Vännäs får inget stöd i Nordmaling

Nordmalings skolstyrelse debatterade vid sitt sammanträde på måndagen frågan om ett eventuellt gymnasium i Vännäs köping. Skolstyrelsen anser sig för sin del inte kunna ge sin välsignelse för projektet. Man menar att Nordmaling saknar reguljära kommunikationer med Vännäs och tror att elevkostnaderna inte kommer att bli lägre i Vännäs än i Umeå. Kanske hellre tvärtom. Styrelsen föreslår fullmäktige, att i sitt ställningstagande ställa sig avaktande beträffande stödet åt tanken på ett gymnasium i Vännäs köping.

Styrelsen begär vidare hos fullmäktige medel för igångsättning av de planerade byggnationerna. Det gäller i första hand gymnastikbyggnaden och utbyggnaderna av real- och folkskolorna på Vallen. För 1961 anser sig styrelsen behöva 300.000 kr.

Vidare vill man sätta i gång med restaureringen av Hörnsjö skola. Byggnadskommittén kompletteras med Valfrid Söderman, Håknäs, som närmast efterträder den nu bortgångne ledamoten, folkskollärare Eric Samuelsson.

Nyåkers nya skola är nu helt klar. Kostnaden uppgår till 395.000 kr mot beräknade 365.000. Men i sistnämnda summa ingick inte kostnaderna för tomtplaneringen.

Beträffande kostnaderna för elever från Nordmalings kommun, som går vid utomkommunala skolor, beslöt styrelsen föreslå fullmäktige besluta:

att ett anslag på 110.000 kr beviljas för täckande av till synes ofrånkomliga elevavgifter för tiden 1/7 1959-31/12 1961.

att avtal tecknas med Umeå stad för tiden 1 juli 1959-31 december 1961, med Bjurholms kommun för tiden 1/1 1960-30/6 1961, med Hörnefors för 1/1 1960-31/12 1961 och med Örnsköldsviks stad för tiden 1/1 1960-31/12 1961,

att kommunalnämnden eller skolstyrelsen bemyndigas att i övrigt

träffa avtal, när så befinnes berättigat,

att hos länsskolnämnden begära, att Hörnsjö- och Nyåkersområdena icke räknas till Bjurholms realskolas elevområde från den 1/7 1961 samt att Nordmalings kommun icke tillföres elevområde för Vilhelmina husmodersskola från 1/7 1961 med hänvisning till planerna på startandet av en provisorisk husmodersskola i Nordmaling och det interkommunala samarbetet med Hörnefors, skola är inräknad,

att överläggningar med Hörnefors inleddes för avvägande av samma ekonomiska förmåner för eleverna vid de båda kommunernas verkstadsskolor,

att rekommendera föräldrar målsmän i Hörnsjö och Nyåker att anmäla sina barn i första hand till samrealskolan i Nordmaling för läsåret 1961/62 och att överflytta de elever, som innevarande år går i första klassen av Bjurholms realskola, till samrealskolan och att i fall av sämre kommunikationsmöjligheter till Nordmaling ordna skolskjuts i likhet med vad fallet är med Norrfors,

att överlägga med Bjurholms kommun för tiden efter den 1 juli 61 samt

att biträda Bjurholms kommuns framställning till Västerbottens landsting om stöd till elevavgifter.

10/1 1961 Nordmalings- baptisterna hundra år

På trettondagen firade Nordmalings baptistförsamling sitt 100-årsmöte i Salemkyrkan i Mo, som var fullbesatt av medlemmar. Församlingen bildades nämligen 1861. Jubileums-högtid kommer senare under året. Årsmötet öppnades med bibelläsning och sång och en kort predikan av pastor Akerblom. Sedan nattvard firats upptogs offer, som gav 3.440 kronor. Till mötet hade kommit många skriftliga hälsningar.

Av årsmötet framgick att under år fem medlemmar dött och 15 ankommit genom dop. Medlems-talet är nu 408.

Regelbunden verksamhet har bedrivits på de större platser, där egna kapell finns samt dessutom med möten på ett stort antal platser. Församlingen har numera kapell i Mo, Rundvik, Nordmaling, Hörnefors och Sunnansjö. Behovet av en bättre lokal i Nordmaling, som länge gjort sig gällande, har under året fått en lycklig lösning genom ombyggnad av fastigheten där. Den trevliga lokalen invigdes i december.

För den omfattande barn- och ungdomsverksamheten har ett sommarhem förvärvat genom inköp av Bjurholm-Örträsk barnkolonist fastighet i Järnäs vid Nordmalingsfjärden. Den skall redan i år tas i bruk för läger- och ungdomsverksamhet. Sista lägret för tonåringar hade ett 80-tal deltagare.

I församlingens söndagsskolor går 250 barn och i "Ungdomsringarna" samlats 100-talet tonåringar varje vecka. Studieverksamheten är livlig i cirklar och fritidsgrupper. En betydelsefull insats i kampen mot de ungas förfälskning — de har behov god och berikande sysselsättning.

För yttre missionen har församlingen alltid visat stort intresse. Under året ha underhåll lämnats till tre missionärer. För ändamålet ha sparbössor givit 8.700 kronor. De tre missionärerna är nu i hemlandet för en feriedags vila. Nellie Salmonsson torde under våren vända åter till Kongo. I det rikliga sånginslaget har strängband, blandad kör och manskörer bidragit.

Även kassarapporten visar att 100-åringen inte lider av trötthetstecken. Under året ha genom offer, kollekter och gåvor insamlats över 111.000 kr, vilket är den största årsinsamlingen i församlingens historia.

Vid val till de många tjänsterna för det nya året visades stor villighet och avsägelser hörde till undantag. I församlingstyrelsen utsågs pastor Nils Akerblom till ordförande. Johan Eidenvall vice ordförande. Erik Andersson, sekr Herbert Nilsson, kassör och fr. Jonsson vice sekreterare. Suppleanter blev M. Hägglund och Alfr. Sikström. Söndagsskolföreståndare: För Mo: Rune Häggström, Nils Forsberg. Rundvik: Joh. Eidenvall, Herb. Nilsson. Nordmaling: A. Berg, Berta Hörnlund. Hörnefors: Frida Gustafsson, Lennart Engman. Till ungdomsledare valdes Gudrun Hägg-

Först och sist i Nordmaling

M/f Framnäs vid Nordmalingskajen med isrännan i bakgrunden.

Betydligt senare än normalt fick Nordmaling i år sitt sista fartyg för skeppningssäsongen. Samtidigt som det var första båten för i år. Det var Jonsson-Linjens Framnäs som på måndag lade till vid hamnen i Nordmaling för att lossa 440 köm dieselolja. Under senaste decenniet har inget fartyg angjort hamnen efter nyårsskiftet. Ymer gjorde sällskap upp mot Enskäret och sedan bröt "Holmsund" fram till hamnen i Nordmaling. Men det var inga ishinder att tala om och Framnäs forcerade tvåmilssträckan Järnäs-klubben—Nordmaling på 1 1/2 timme.

Rundvik väntar ytterligare en båt, omkring den 14. Det blir m/f Stadersand som kommer för att hämta trävaror.

Stig Brandberg, Stig Franzén och Åke Strandberg har tagit ratten för att få ordning på Nordmalings motorklubb.

Nordmalings motorklubb återuppstår

ström, Eva Eidenvall, Margareta Persson, Barbro Jakobsson, Stina Molander, Nils Forsberg, Hj. Gunnarsson, Eivar Ersholt, Sven Gunnarsson, Rut Gunnarsson, Märta Fällman och Lennart Engman. Sångledare blev Stina Molander, Ann-Mari Nilsson och Rolf Forsberg. Till revisorer valdes Nils Forsberg och R. Häggström.

Nordmalings motorklubb, som legat i ide i hela två år, kommer kanske på fötter igen. Vid ett sammanträde häromkvällen beslöt ett tiotal församlade intressenter, i den på sin tid så livaktiga föreningen att göra ett försök att återuppstå. Mötet beslöt uppdraga åt trion Stig Franzén, Stig Brandberg och Åke Strandberg, att ordna såväl underlag för en aktiv styrelse som ett årsmöte. Det bör finnas goda förutsättningar, och trion kommer säkert inte att ge sig förrän klubben är i full aktion igen.

11/1 1961
**Spritmissbruk
ungdomsproblem
i Nordmaling**

— Man kan inte anse det som ett ringa brott att förmedla sprit till ungdomar under 21 år — sa landsfiskal Lennart Levander, Nordmaling, bla i tinget i Nordmaling på tisdagen, vid handläggningen av ett mål mot en linjechaufför som var åtalad för olovlig rusdrycksförsäljning.

Chauffören hade den 18 juni 1959 från Systembolaget i Umeå förmedlat en hel och en halvbutelj brännvin till en 17-årig yngling från Mo, vilket bla resulterade i att en kamrat till denne berusat sig och gjort sig skyldig till inbrott och en del andra förseelser.

Chauffören bestred åtalet och påstod sig helt ha handlat i god tro. Han sade bla att det inte var något ovanligt under den aktuella tiden att föräldrar följde barn till busen och beställde sprit.

Åklagaren hävdade i sin slutplädering att spritmissbruk bland ungdom blivit ett problem inom vissa byar i Nordmaling och att detta missbruk i inte ringa fall lett till olika brott. Förmedlingen av spritdrycker till underåriga är en allvarlig sak frömhöll åklagaren och i vårt fall har ingen rätt att på det sätt som

13/1 1961
**Knall av Norrbyn
i Nyåkersgruppen**

Norrbyn svarade för torsdagskvällens överraskning i Nyåkersgruppen i ishockey genom att på bortaplan slå Lögdeå med hela 7-0 och därmed avancera till andra plats i serietabellen. Båda lagen har nu samma poäng men Norrbyn leder på bättre målkvot.

Bjurholm vann över Karlsbäck med 9-0. Gästerna hade tydligen gått in för att hålla förlustsiffrorna nere och slog ifrån sig av alla krafter. Först under de sista 20 minuterna lyckades hemmalaget dyrka upp gästernas försvarsmur och vann perioden med 6-0.

I Agnäs vann hemmalaget med 9-7 mot Hörnsjö, vilka dock spurtade bättre och vann sista perioden med 4-2.

I Nyåker slutligen delades poängen lika med Norrforvs vilka nu går förbi Hörnsjö med en poäng.

här i rätten relaterats rekvirera sprit. Att varan sedan överlämnats till underåriga gör saken ändå allvarigare menade han och hemställde om strängast möjliga straff. Domen blev tio dagsböter.

13/1 1961
**Hörnefors IF
vann knappt
i Nordmaling**

Nordmaling (VK) Torsdagskvällens vänskapsmatch i ishockey mellan Hörnefors och Nordmaling blev en tämligen jämn uppgörelse, som Hörnefors vann med 4-3 (1-1, 2-1, 0-2).

Första perioden började med en rafflande strid om pucken. Efter en snygg passning från Putte Jogedal var det bara för "Kino" Ahlgren att göra mål. Strax därefter kvitterade Hörnefors genom David Norgren.

I andra perioden hittade såväl Hasse Persson som "Kino" Ahlgren öppningar framför gästernas mål och följden blev att Nordmaling fick ytterligare två mål.

David Norgren var Hörnefors bästa spelare och gjorde även ett mål i andra perioden. Ställningen blev så 3-2, men i tredje perioden vände gästerna på steken och Nordmaling fick se sig slagna med 4-3 sedan David Nordgren och Kjell Arne Häggström gjort ett mål vardera.

Målvakterna Bo Lindkvist och Kurt Hägglund gjorde ett bra arbete i målburen.

Hörnefors hade ett lag som till stor del bestod av juniorer. Spelare som Göran Nordahl och Sten Åke Abrahamsson lyste med sin frånvaro.

Nordmaling, som också hade ett juniorbetonat lag, var i stort sett ordinarie.

Åke Strandberg dömde bra inför ett 75-tal åskådare.
Kerstin.

12/1 1961
Lögdeå Filadelfiaförsamling, som på söndag höll sitt årsmöte, har att hälsa sin nye predikant, Erik Mattsson från Vindelgransele, den 28 januari. Han efterträder predikant Kjell Sjölund som hösten 1960 avflyttade till Ramsle.

Årsmötet var välbesökt. För första gången provades den nya elektriska uppvärmningen av lokalen. Den fungerade utmärkt. Församlingen har under det gångna året verksamt bidragit till underhållet för missionärerna Ivar och Britta Wingren i Brasilien och Axel och Karin Burman i Tanganyika. Under året har ett flertal större mötesserier förekommit och verksamheten har omfattat såväl Lögdeå, Nordmaling som Rundviksverken. Mötena har varit välbesökta. 16.000-17.000 kr har insamlats under året för olika ändamål. Till att sköta församlingens kassa omvaldes Henrik Lindström och för byggnadskassan svarar Elis Olofsson.

Styrelsen, som består av Birger Jonsson, Elis Olofsson, Arvid Eriksson och Erik Freij, omvaldes. Ersättare: Henrik Lindström och Fritz Eriksson. Sekreterare:

Sixten Israelsson. Årsmötet beslöt skicka en hälsning till alla icke närvarande församlingsmedlemmar.

Nordmalings konsum omsatte över 2 milj. Nordmalings konsumtionsförening redovisar för 1960 en omsättning på 2.001.905 kr. Det är första gången som föreningens omsättning passerat 2-milj. strecket.

Vid Nordmalings rotaryklubbs månadssammanträde höll landsfiskal Lennart Levander föredrag om trafikolyckor och trafiksäkerhetsproblem. Han drog en jämförelse i antalet olycksoffer för den senaste treårsperioden och konstaterade att kurvan tyvärr går åt fel håll. Antalet olyckor ökar, visserligen inte katastrofalt, men ändå. Det behövs trafiksäkerhetspropaganda. Efter föredraget följde sedvanlig debatt.

13/1 1961
60 år fyller den 14 januari husföreståndarinnan Rut Kerstin Olsson, född Larsson, Västerhiske.

50 år fyller i dag fredag, rörmontören och jordbrukaren Hadar Öberg, Bredvik, Nordmaling.

Han är född i USA men kom med sina föräldrar redan som liten pojke till Sverige och Bredvik i Nordmalings socken. Som ung gillade han sjömanslivet och var ute på bollen den blå under ett flertal år. Här hittade han också sin blivande maka. Men han blev så småningom landkrabba för hela slanten. Han slog sig ned i Bredvik där han 1944 skaffade sig en mindre jordbruksfastighet. Vid sidan av denna har han skaffat sig olika förvärvsarbeten, först som arbetare i Rundvik och senare som rörmontör. Han är en redbar, glad och fridsam person som gjort sig allmänt uppskattad i sin bygd.

60 år fyller den 13 januari hemmansägaren Klas Robert Sahlén, Järnäs, Nordmaling. 12/1 1961
Han är född i Järnäs. Fadern greps av amerikafebern och reste över till USA redan när sonen var så gott som nyfödd. Han blev ensam med sin mor, och fadern dog i det främmande landet 1911. Året efter eldhärjades gården hemma i Järnäs och olyckorna kom slag i slag. Strax efter sin konfirmation fick Klas Robert åka ut på Norrbyskär för att skaffa sig det egna levebrödet och där blev han rotfast i hela 14 år. 1929 slutade han på skäret och ägnade sig i stället åt träarbete i sin hembygd. Han blev också en värderad murare. 1939 övertog han ansvaret för svärföräldrarnas hemman i Järnäs samtidigt som han behöll ansvaret för föräldragården. Som duktig hemmansägare har han gjort sig känd och erkänd i sin bygd.

De båda kommunalnämndsordförandena Gunnar Nilsson, Rundvik och F. O. Lindmark, Nordmaling i samtal med kommunalkamrer Harald Brännlund och konsulent Zolo Östlund.

Samhällsupplösning nära förestående i Nordmaling—Rundvik

Kommer länets och ett av landets äldsta municipalsamhällen, Nordmaling, att tillsammans med grannen på andra sidan Nordmalingsfjärden, Rundviksverken, försvinna som separata kommuner i kommunen. Municipaldöden går fram med oförminskad kraft och formar sig till den största "farsoten" genom tiderna i kommunalt sammanhang. På torsdagskvällen samlades municipalfullmäktige- och municipalnämndsledamöterna i de båda sydligaste kvarvarande samhällena i vårt län i Nordmalings kommunhus. Kallad var vidare kommunalnämnden och bland de verkligt stora gästerna fanns på plats "municipaldöda- ren" konsulent Zolo Östlund.

Och han fick första ordet. I drygt en timme utformade han texten kring ämnet vara eller icke vara för municipalsamhällena. Eller kanske rättare sagt icke vara, ty Zolo Östlund är den verkliga förespråkaren för en nyordning på det här planet. Municipalsamhällena har kämpat färdigt. De har i dag föga existensberättigande. Och han underströk bl a att samhällena minskat de senaste åren från 244 till 50 i vårt land. Enbart inom Västerbotten återstår det i dag bara 10 av de tidigare 34 samhällena. De tio samhällena berör i stort sett endast 10.000 människor. Två av de tio håller redan på att dö sofdöden uppe i Storuman, och kan vi slå två flugor i en smäll här så har vi bara sex kvar. Frågan är väl om inte samhällena automatiskt försvinner i och med den nya lagstiftningen i samband med nya kommunindelningen, där man väntar sig sammanslagningar till större kommunblock.

Nu resonerar man oftast som så ute i glesbygderna, att man inte vill vara med om att betala vissa kostnader som uppstår i tätorterna. Man vill med andra ord inte hjälpa tätorterna att finansiera ytterbelysning, gator, vatten- och avlopp etc. I verkligheten är det så, att det är tätorterna som får hjälpa glesbebyggelsen, konstaterade herr Östlund. Med

att bero på hur majoriteten i kommunalfullmäktige ställer sig.

Här skyndade hans kollega, nämndeman Edvin Carlstedt, till och slog fast, att man fick se till vid nästa val att kommunens tätorter fick den majoritet som behövs.

Det är inte bara Nordmaling och Rundvik som kan kallas tätorter och som berörs i det här sammanhanget. Man får även räkna med bl a Norrfors, Nyåker och Hörnsjö och då har man redan tillräckligt underlag i fullmäktige för ett fullföljande av samhällsupplösningarna.

Ledamoten i Nordmaling H. J. Lundberg, önskade veta hur det blev med samhällets nuvarande utgifter för bl a ytterbelysning, renhållning, parkkostnader och kostnaderna för samhällets gatunät. Han fick svar omgående av hr Östlund, som direkt fastslog att i stort sett samtliga dessa kostnader måste övertagas av primärkommunen i händelse av en upplösning. Renhållningen är en kommunal angelägenhet enligt nya hälsovårdsstadgan, va-nätets utbyggnad är en kommunal angelägenhet. Beträffande ytterbelysningen har man ett hovrättsprejudikat som sä-

ger det mesta. Det är kommunen som tycks vara huvudansvarig vid olyckor som förorsakas av bristande gatubelysning och har samhällena ett avtal med en belysningsförening så blir primärkommunen skyldig överta kostnaderna även på den punkten.

Mycket talar för bibehållande

Kommunalnämndsledamoten Rudolf Nilsson, Mullsjö, som tillhör representanterna för glesbygdsområdena, underströk betydelsen av municipalbildningen fram till vår tid. Hur det blir i fortsättningen är svårt att bedöma. Fortfarande är det mycket som talar för ett bibehållande, men å andra sidan har utvecklingen gått i en annan riktning. Upplöser man samhällena och ställer krav på primärkommunen får man också komma ihåg att glesbebyggelsens krav kommer att öka. Jag är inte beredd att motsätta mig en samhällsupplösning, men samtidigt vill jag uppmana representanterna för samhällena att noga tänka sig för, slutade hr Nilsson.

Kommunkamrer Harald Brännlund menade, att municipalskatten är på tok för liten i förhållande till utgifterna. Vi skulle behöva 5 kr i stället för 2 kr i utdebitering. Men det orkar ingen med. Av dagens 2-krona går mer än hälften enbart till räntor och amorteringar på skulderna. Hur länge kan man fortsätta på det viset? Vi går oundvikligen mot en samhällsupplösning.

Och den åsikten delades i stort sett av de övriga talarna, hr Gunnar Rönnerberg, Felix Innergård och Bengt Wallander.

Den tre timmar långa debatten fick utgåra svar på frågan, samhällenas vara eller icke vara. Det senare alternativet hade de flesta förespråkarna.

H. B.

Nordmaling i en lägre flygklass?

Linjeflyg AB hemställer hos regeringen att nu gällande flygplanstaxan ändras så att flygplatsen Nordmaling flyttas ned från avgiftsklass III till avgiftsklass IV.

Flygplatsen erbjuder inte den operativa standard som övriga flygplatser i samma avgiftsklass, tex Karlstad och Sundsvall. Fältet saknar hårdgjord bana och gräs- och jordfältets kondition växlar i hög grad med årstiden och väderleken. Reducerad trafikledningstjänst tillhandahålls. Härigenom blir regulariteten bristfällig och flygtrafiken periodvis mycket förlustbringande. Flygplatsen bör därför så länge som den upprätthålls i nuvarande skick hänföras till avgiftsklass IV.

sitt större skatteunderlag för kommunerna, om de fick bilda egen kommun, kunna sänka sin skatt högst väsentligt. Men då skulle den kvarvarande glesbebyggelsen formligen drunkna i skatter.

Rundviksborna har haft nytta av sitt samhälle

Förste talare ur fullmäktigegrupperna var Rundviks nämndsordförande Gunnar Nilsson. Han betonade, att för rundviksbornas del har municipalbildningen hittills utan tvekan betytt en hel del. Vi skulle aldrig ha haft så välordnat som vi har i dag utan municipalskattens utnyttjande. Och ser vi framåt i tiden så fattas det alltför en hel del innan vi kan anse att samhället är som det bör vara. Kan primärkommunen överta dessa framtida kostnader så tror jag ingen i Rundvik vill protestera mot en samhällsupplösning. Men det kommer till syvende och sist

Mjöldaniel med ryssmattor ombord gick på grund av Öregrundet utanför Nordmaling. Bilden visar bärgningen den 9 maj 1868, sedan båten legat ett och ett halvt år på botten på nio famnars djup. Teckning av P. W. Cedergren, efter foto av L. O. Lundmark.

När "ryss-Daniel" gick under med mjölmattor vid Nordmaling

Under mitten av 1800-talet hem-söktes Norrland svårt av missväxt med åttiofemde hungersnöd. Åren 1863-64 räddade torra och regnfattiga somrar och vintrar stränga. Den skörd man lyckades erhålla på de magra och ofta frostlänta åkrarna, räckte varken till föda eller till utsäde, dessutom var den dålig och gav i sin tur sämre skörd. Folket försökte att dra in på allt överflöd. Värst var det för de fattiga och för torpare vilkas ställen oftast låg sämre till än böndernas. Men man hoppades på bättre skördar. Det visade sig att de kommande åren 65-68 blevo än värre, med kulmen under det verkliga nödåret 1867. När måste man ransonera födan både för människor och djur. Kreaturen försökte man ha på bete så länge som möjligt sedan fick man ge dem halm, vass, mossa och lavar som man samlade i skogen, men även löv och barr av tall och gran. Människorna fick lov att blanda bark och sädorna i brödet och ute i skogen såg man ofta trädens bark borttagen.

De styrande inom socknarna försökte göra vad de kunde och begärde hjälp från Konungens befallningshavande, dels säd dels pengar till att köpa utsäde. Kommunerna var fattiga och måste gå i borgen för lånen. Tiggarskaror drog kring socknarna och tiggede sin mat, men även bönderna hade det svårt. Skörden 1866 slog alldeles fel. Redan i juni frös den svaga brodden under frostnätter, det gick knappast att få potatisen i jorden. Torkan brände och frosten ödelade de sämst dränerade åkertegarna. När våren kom att man tröskade på mest säd. Man gjorde allt vad man kunde för att skaffa hem säd. Från södra Sverige fick man något och mycket köptes från Ryssland. Den råg som importerades därifrån var emballerad i en sorts bastväv och kallades av folket för ryssmattor. Många

ännu levande har hört orden ryssmattor av sina föräldrar och farföräldrar. Vad som gjorde vintern 67 till det svåraste året var den tidiga kylan. Redan i oktober frös norrlandshamnarna. Säden blev liggande i kuststäderna Härnösand, Sundsvall och Gävle. Från dessa platser var man tvungen att frakta den med hästskjuts. En bonde fick 6 kappar korn för att kö-

En säregen
bärgning
nödåret 68

ra ett lass från Sundsvall till västerbottensgränsen men då skulle han hålla både sig och hästen med mat och husrum. Resan tog flera veckor. Det såg ut som om denna skräckvinter aldrig skulle ta slut. I slutet av maj månad åkte man skidor över gärdsgårdarna. Hamnarna lågo frusna efter hela kusten. Den första båt, som angjorde våra kusten, var Westernorrland, den kom på själva midsommardagen till Husums hamn och hade då gått i issörja från Gävle, snö täckte marken.

Åren därpå blev bättre. Men även 68 var det svårt för många i Norr- och Västerbotten. Nu beslöt att säden skulle köras från Härnösand genom varje socken utan kostnad för avsändare eller mottagare. Det skulle bli som en slags ersättning för den hjälp man fått. Till Nordmalings socken kördes säden av Arnäs till Önska i Grundsunda och därifrån till Åva. Varje bonde skulle frakta 3 tunnor råg och en ryssmatta. Grundsundas bönder var ej så många och de, som frivilligt körde den övriga lasten, skulle få 1:50 kr för

varje resa. Dessa förordningar kom till genom landshövdingens försorg.

Bilden visar fartyget Daniel från Finland lastad med ryssmattor. Finland var ryskt då. Fartyget gick på grund och sjönk utanför Nordmalings kust vid Öregrundet med sin dyrbara och efterlängta last av säd till de svältande västerbottningarna.

På senvintern 68 lyckades byborna bärga fartyget upp på isen och rädda en del av lasten. Bastmatorna och saltvattnet hade bildat ett skyddande hölje om säden och hindrat den att helt förstöras.

Hörnsjö Folk

TUNNELDANS LÖR

Musik: KJELL RUNES

med vokalist Margareta Norberg

Buss avg. från Bjurholm kl. 20.15 över Nyåker, samt från Nordmaling 20.30 och åter efter dansen.

TOMBOLA, SERVERING. VALKOMMEN!

Folkets Hus-föreningen

Glöm inte MOTORFESTEN

på STORA HOTELLET, NORDMALING

LÖRDAG 21 januari kl. 20.00

SUPÉ, FILM och DANS

Bordsbeställning tel. 370 och 548

Nordmalings Motorklubb

Stora Hotellet Nordmaling

KNUTBAL LÖRDAG den 14 januari kl. 21-01

Musik: ERIC RONNYS orkester

VALKOMMEN!

Ej supétvång!

Gymnastiken i Nordmaling får påbörjas

Nordmalings kommunalnämnd beslöt vid sitt fredagssammanträde tillstyrka att skolstyrelsen får 200.000 kr i förskott för igångsättande av gymnastikhusbygget på Vallen, men att hela kostnadsbeloppet för bygget av styrelsen upptages i 1962 års stat. Beträffande utbyggnad av folkskolan uppdrogs åt centrala byggnadskommittén att vidtaga förberedelser för en projektering av ifrågavarande bygge.

Frågan om kommunens ställningstagande till ett gymnasium i Vännäs resulterade i att kommunalnämnden visade sig enig med skolstyrelsen om att för närvarande icke göra något egentligt uttalande med hänsyn till de bristfälliga kommunikationerna till Vännäs och då sannolikt inget förbilligande kan ske jämfört med Umeå.

En begäran från landsfiskalen om förstärkning av polispersonalen, från nuvarande fem till sex man, gav till resultat att nämnden föreslår fullmäktige avstyrka framställningen.

Gräsmys bygdgårdsförening hemställer om anslag för sin nya bygdgård. Nämnden tillstyrker 1.000 kr som resterar ur anslaget från 1956. Nordmalings manskör och Rundviks skytteförening vill ha kommunala anslag, men kommunalnämnden avstyrker. Besluts godtaga statsbidraget på 3.000 kr på projektering av vattentorn i Nordmalings mcp.

Nämnden avstyrker förslaget om inrättandet av tillsynslärbefattning vid obligatoriska skolväsendet på Vallen och hänvisar till skolstadgans paragraf 50.

Idrotts- och fritidsnämnden föreslår fördelning av en hel del medel för 1961. För isbanor får Hörnsjö IF, Gräsmys brandkårsklubb, Lögdeå Sportklubb, Mullsjö byamän, Håknäs Skol IF, Norrfors och Nyåker vardera 500 kr. IFK Rundvik får 1.000 kr för sin isbana och 500 kr till skidsporten och Baggård 500 kr för sin isbana. Där föreslår idrotts- och fritidsnämnden 1.000 kr men kommunalnämnden anser att 500 kr bör räcka och drar en parallell med andra platser.

Fru Teolinda Lindgren, Torrböle, får sitt diplom för skogs-vårdande insats av ordföranden i Ornsköldeviks skogsägareförening Alfons Berglund.

Torrbölefru fick fint skogsdiplom

Över 200 skogsägare hade samlats när Ornsköldeviks skogsägareförening på fredagen höll distriktsstämma i Nordmaling. Man glömde helt bort att diskutera den så aktuella frågan om förläggningen av skogsägar-ns egen industri och koncentrerade sig helt på att diskutera om man skulle gå in för utökat samarbete skogsägare emellan vad det gäller skogsvård och skogsuttag. Inledningen till den stundvis livliga debatten svarade herr Harald Olsson, Högbyn för.

Han redogjorde för de skogsbruks-områden som blivit på modet i Jämtland och ifrågasatte om inte det är på tiden att även medlemmarna inom Ö-viks-ortens skogsägareförening går in för samarbete över ägo-gränserna.

— Vi har hittills ställt oss rätt kallsinniga till denna fråga, speciellt som självverksamheten varit så stor inom skogsägarleden, men det har på senaste tiden inträffat en hel del som gjort att vi kanske måste tänka om. Bland annat detta att skogsvärdstyrelsen höjt taxan för sina tjänstemän på ett för oss skogsägare chockerande sätt.

Våra skogar är någonting att värdera och slå vakt om, men det finns ingen anledning att inte ta de inkomster de kan ge genom ökad planmässighet och samarbete skogsägare emellan. Det måste vara en förman för varje skogsägare att på vären få komma tillsammans med sina grannar och diskutera igenom de arbeten som skall utföras under året och i god tid på hösten planlägga vinterns drivningar. En av förutslutningarna är, menade talaren, att skogsägarföreningen eller skogsvärdstyrelsen tillhandahåller tekniska biträden och arbetsledning samt i förekommande fall även ser till att det finns arbets-kraft tillgänglig.

Harald Nygren, Nyåker var rädd för att om det blev skogsbruksområden som skulle sköta uttagen och skogsvården blev det inte mycket kvar av skogsägarna.

Erik Adolfsson, Brattfors ansåg att översynen för drivningarna med 6 öre pr kub för delägarna i skogsbruks-områdena i Jämtland, var för dyrt och menade att vi gör det nog billigare själva.

Men det fanns även de som talade för. Carl Björklund, Nordmaling, var intresserad. Svårigheterna att få tag på folk medverkar till att många åtgärder blir eftersatta. Han uppmanade styrelsen att snarast lägga fram konkreta förslag. Av samma uppfattning var bl.a. Torild Landström, Mo, som nämnde att enligt en tidnings-artikel om "kooperativt skogsbruk i Jämtland" hade skogsuttagen där

kunnat ökas med 75 procent.

Länsskogvaktare Lennart Karlsson, Levar, redogjorde för de tre former av skogligt samarbete som för närvarande finns: skogsbruksområden, skogsvårdsområden och samarbetsområden. Villkoren för dessa är inte att det riva i skogsägarförenings regi, även skogsvärdstyrelsen medverkar. Det är inte alls meningen tram-pa åt skilda håll, framhöll han, huvudsaken är att skogen sköts på bästa sätt.

Slutet på den långa diskussionen blev att ordföranden landstingsman Rudolf Nilsson, Mullsjö, kunde klubb-a ett beslut som gick ut på att styrelsen fick i uppdrag att arbeta vidare och komma med konkreta förslag. Disponent Gustaf Norlund hade tidigare nämnt att man inte hade några klara riktlinjer att lägga fram. Disponenten trodde för övrigt att allt skulle vara klart först om tio år och inom den tiden händer det mycket inom det enskilda skogsbruket.

Avslutningsvis underströk föreningens ordförande Alfons Berglund att allt arbete i frågan skall ske i samarbete med skogsvärdstyrelserna. Berthard Nordgren, Mullsjö, klämde dock försiktigtvis in att: "r och en bör få ha kvar sin fria vilja, annars sätter vi oss emot".

5 öre i efterlikvid per kub

För att återknyta till inledningen föredrog disponent Norlund årsberättelsen och fråga är väl om nordmalingsbönderna varit så lite frågvisa. Endast ett inlägg gjordes innan man var eniga om att tillstyrka ansvarsfrihet, men det kanske inte är att undra på när virkespriserna är i uppgående och 5 öre utlovas i efterlikvid per kub på fjolårets leveransvirke. För ändamålet har 360.000 kronor avsatts.

Distriktsstyrelsen

bestående av Sven Rönnberg, Mullsjö, Bernt Holmlund, Lögdeå och Fingal Berglund, Tallberg, omvaldes. Ombud vid föreningsstämman blev — suppleanterna inom parentes — Tore Bäcklund, Åva (Gustaf Nilsson, Mo), Emil Lundkvist, Mjösjö,

Roland Söderström, Rundvik, snabbast av äldre juniorer.

Orienterare snabbast i äldre juniorklassen

Även i juniorklasserna var det hårda stridet i årets Akullsjölopp. Kanske inte så väntat vann Roland Söderström äldre juniorklassen, men mera oväntat vann Tegsnäsens Osten Zackrisson, yngre juniorer med en halv minut före favoriten Egon Larsson från Öre-Längele. Tillsammans med Jan-Erik Hedman från Järven stod dessa i särklass i yngre gruppen.

Roland Söderström, med gott på-brå från äldre bröder, är ju en av Västerbottens allra bästa orienterare i sin klass och ser ut att vilja behålla sin ställning även med skidor på fötterna. Nu vann han visserligen med 5 sekunder, n

(Sören Agestedt, Bjärten, Lennart Jacobsson, Levar, (Hilmar Jonsson, Bredvik), Ragnar Norberg, Orrböle, (Göte Gunnarsson, Brattsbacka), Klas Nygren, Rönholm, (Sigvard Holmlund, Lögdeå), Hans Johagen, Gräsmyr, (Gustaf Adolf Bäckman, Gräsmyr), Fritjof Jakobsson, Torrböle, (Anselm Holmgren, Hummelholm), Ingemar Johansson, Baggård, (Lage Åström, Baggård), Folke Söderberg, Bredvik, (Torsten Wallander, Järnäs), Hilmar Johansson, Djupsjö, (Karl Ledström, Djupsjö), Karl Öberg, Öre, (Helge Eriksson, Håknäs), Evert Molin, Tallberg, (Johan Edlund, Bjärten), Martin Jonasson, Hörsjö, (Sven Rönnberg, Mullsjö), Sterner Egelmö, Nyåker, (Sven Jonsson, Nyåker), Ivan Sahlström, Nordsjö, (Sigvard Westerlund, Västanjö), Arne Forsberg, Långed, (Harry Eklund, Långed), Henning Nyberg, Hummelholm, (Emil Vestermark, Högland), Algot Rönnquist, Brattfors, (Henning Norgren, Brattfors).

Diplomutdelning

För förtjänstfull skogsvårdande insats åren 1958/59 delades diplom ut till 37 skogsägare inom Nordmalings och Norrfors skogvaktarområde. Tidigare har de diplomerade ur skogskonjunkturutjämningsfonden fått dela på 6.000 kronor. Premierna har genom skogsvärdstyrelsens försorg tilldelats de skogsägare som utfört, med hänsyn tagande till skogs-innehavet, betydande insatser för vården av sina skogar genom plantering och röjning i ungsogor.

— Detta erkännande för god insats bör för er ha samma värde som för de som mottager pris för en idrotts-bragd. Ni har utfört arbeten som i många fall kommande släkten blir i tillfälle att dra nytta av, sa Alfons Berglund bl.a. när han tillsammans med disponent Norlund delade ut diplomerna.

Egentligen skulle det inte applåderas förrän alla fått sina bevis, men när fru Teolinda Lindgren, Torrböle, kom för att hämta sitt bröt en spontan applåd lös. Fru Lindgren är änka sedan 1936 men har skött sitt 185 hektar stora hemman som en hel karl. Nu är det sönerna Folke och Hjalmar som är skogsvårdare och fru Lindgren är mån om att hela åran för utmärkelser skall komma dem till del. 20.000 plantor har de bl.a. satt ut på sina hyggen under de sista åren.

ben har verkligen strålande kondition och blir farlig på JDM i Sorsele. En pojke som också gått framåt mycket är Erling Sjögren, IFK Umeå. Nu var han 18 sekunder från segern och det kan bli mindre i nästa tävling då spår och stavfäste är hårdare.

En flickgrupp hade också lottats in och den dominerades av IFK Umeå med Britt-Mari Vincent som

Rekordens dag på Olofsfors

Endast en timme och tjuo minuter behövde på söndagen mid-dagsplanet från Olofsfors till Stockholm. Det gör en marsch-fart av närmare 400 km i timmen. Snabbast tidigare på sträc-kan är en timme och trettio minuter. Men gick det snabbt sö-deröver hade kapten E. Lindh och styrman R. Klang ombord på DC 3:an det motigt på upp-resan. 50 knops nordvästlig vind medverkade till att DC 3:an på uppresan behövde två timmar och fyrtio minuter, normal flygtid är två timmar.

Även beträffande ankommande och avresande passagerare blev söndagen rekordens dag. 85 res-te från Olofsfors och 65 kom. Tidigare rekordsiffror är 80 av-gående och 53 ankommande pas-sagerare.

Tydligt är att det billiga bil-jettpriset med 50 procents rabatt för tur- och returresa slagit an. Samtliga plan var under sönda-gen fullbokade. Men undra på det när Linjeflyg bjuder på en-kel resa Nordmaling—Stockholm, för 60 kronor.

FRÅN DANSHAK TILL KAPELL

23/1 1961

Ulf Göran Wählberg kompar de ungas religiösa sånger på sitt f. d. jazzinstrument — contrabasen. Harmonisk, lugn och fridsam ser han ut i dag, två år efter sin omvändelse. Ungdomarna i ungdomsringen i Mo lyssnar gärna både till hans musik och de levande skildringarna om hans räddning undan storstadsträsket

Norrköpingsmusiker kom till Nordmaling som frikyrkoledare

En jazzmusiker, känd bland annat från TV-jazzen 1957/1958 i Uppsala, 22-åriga Ulf Göran Wählberg från Norrköping, har slutat med contrabas-jobbet i jazzorkestrarna och basar i stället över Nordmalings baptistförsamlings filial i Nordmalings municipalsamhälle. Påskhelgen 1959 blev för honom en minnesrik helg. Då tog han avsked från sitt tidigare liv och överlämnade sig helt åt religionen. Det skedde i Saronförsamlingen hemma i Norrköping, där hans föräldrar var vittnen till hans omvändelse. De är båda gamla medlemmar i baptistförsamlingen.

Forts. sista sidan, spalt 6.

Så kom påskhelgen 1959. Ulföran var hemma i Norrköping och sökte sig till föräldrarnas Saronförsamling. Han greps av hänförelsen från vittnesbörden, av glädjen hos de "religiösa". Samtidigt kände han hur någon sökte även honom. Han gick till botbänken. För första gången på år och dag kände han verklig tillfredsställelse, en naturlig glädje. De trasi-ga nerverna fick äntligen ro. Och där uppe på estraden stod far och mor, med tårar i ögonen. Men nu var det glädjetårar. Den "förlorade sonen" hade återvänt.

— Jag kände också en annan m-ning, berättar han, en kallelse att gå ut och hjälpa andra. Jag, som visste hur det såg ut bakom all ljusreklamen. Kunde jag nå någon av dem, var jag säkert till ovärderlig nytta. Om inte annat, kunde jag varna andra unga att slå in på denna förtappelsens väg.

— Det blev bibelskola i Örebro 1960 och där blev jag klar just precis för att komma till Nordmaling och ta ansvaret för baptistförsamlingens grupparbete i den nyrenoverade Filadelfiakyrkan. Och här fick jag alla tiders chef i församlingens föreståndare, pastor Nils Åkerblom. Kan man önska sig bättre som nybliven evangelist än en chef av hans kaliber? Knappast. Och människorna i Nordmaling är alla tiders. Jag stortrivs och har det lugnt och skönt. Jag har fått en uppgift, en stor uppgift och hoppas att jag ska kunna klara den. Jag har fått ro i min själ och mina nerver lagade och jag tror, att det bara finns ett sätt att undfly denna världens många faror, att vända sig till Gud.—

Ja, så berättar han, denne före detta jazzmusiker, som älskade att följa jazzens rytm på sin contrabas, men som i dag använder samma instrument i Nordmalings baptistförsamlings ungdomsring.

H. B.

Från dansbak... 23/1 1961

Forts. från sidan 1

Livet bakom kulisserna hos dagens storstadsjazzmusiker är inte främmande för Ulföran Wählberg. Han vet allt för väl vad det vill säga. Han var visserligen bara 20 år när han drog sig tillbaka. Men det var tillräckligt. — Jag var fullständigt trasig invärtes, berättar han. Nervsystemet var i olag, förstört av uteliv, nattvak och sprit. Jag insåg redan efter ett par tre år att jag var inne på fel väg. En väg, som ledde till rena förtappelsen, en väg som praktiskt taget saknade avtagsvägar. Men fanns det anknytning till en bättre väg, så stod genast någon av mina kamrater och hindrade mig. Jag skulle naturligtvis följa deras anvisningar. När man är i 17- 18- 19-årsåldern följer man som regel minsta motståndets lag. Jag trodde på glädjen bakom den färgsprakande ljusreklamen. Visst såg det annorlunda ut bakom kulisserna, visst brottades jag med samvetskval och trasi-ga nerver. Näja, det fanns ju många sätt att döva det hela med. Men man kan inte döva allt i längden. När hjärnan klarnar kommer samvetet tillbaka. —

Ulföran Wählberg, eller "Uffe" som han vanligen kallades för, började spela jazzmusik redan som 15-åring. Först på privata tillställningar, sedan kom de stora festlokalernas tur, danshakens och restaurangernas. Föräldrarna var som sagt religiösa och medlemmar i Saronförsamlingen i Norrköping.

— När jag kom hem på morgonsidan, trasig och förstörd till kropp och själ, fick jag många gånger bevittna hur mor och far låg på knä och bad för mig. Mor grät och far grät. Att kvinnor gråter kan vara mera naturligt. De brukar ha lättare för det. Men när en stor stark karl, som far, börjar gråta för ens gärningar, då förstår man hur galet det hela måste vara. Och ändå hade de inte sett interiörerna bakom kulisserna. Tänk om...

Nej, jag vågade inte tänka.

Så berättar nu 22-årige evangelisten Ulföran Wählberg, som inte har mycket gemensamt med jazzmusikens "Uffe" Wählberg.

Nordmalings motorklubb helrenoveras: ny "motor"

Nordmalings motorklubb har fått en helt ny "motor" och nu räknar man med stor livaktighet igen. Vid årsmötet på lördagkväll reorganiserades hela verksamheten och det blev som sagt en helt ny styrelse med bilskolchef Stig Franzén som ordförande.

Fyra kuggar i den nya motorklubben fr. v. Ake Strandberg, Stig Franzén, Stig Brandberg och Ivar Wiglöf.

Årsmötesförhandlingarna leddes av red. H. Bylund. Årsberättelserna för de senaste två åren var inte uppmanande. Verksamheten har nära nog helt legat nere. Men klubben har en kassabehållning på 712 kr.

Utöver bilskolchef Stig Franzén valdes i styrelsen hemmansägare Ivar Wiglöf, Ledusjö (kassör), kamrer Ake Samuelsson, Nordmaling (sekreterare), bilförsäljare Stig Brandberg, Nordmaling, Lars Nygren, Nyåker, fabrikör Filip Fredriksson, Levar och köpmann Ake Strandberg, Nordmaling. Ersättare hrr Karl Åberg, Lögdeå och Stig Forslund, Nordmaling. Revisorer: Karl Fredriksson (ordförande) Stig Forslund, Karl Åberg, Lars Nygren, Ake Strandberg, Stig Brandberg.

Årsmötet beslöt ändra kommande års bokslut med avslutning 31/10 i stället för kalenderårsskiftet. Till ombud vid distriktsmötet valdes Stig Franzén och Ake Samuelsson. Materialförvaltare: Arne Wiglöf. Kurs för tävlingsledare avses att hållas i Nordmaling inom den närmaste tiden, med deltagare från alla omkringliggande motorklubbar.

Årsmötet avslutades med en liten festtillställning och därunder visades ett par filmer från biltävlingar: Grand Prix i Belgien och Le Mans-loppet utanför Paris.

H. B.

Hilmar Häggström, Järnasklubb.
I sitt hem i Järnasklubb avled på lördagkvällen förre flottningsarbeten och fiskaren Hilmar Häggström, Järnasklubb, Nordmaling. Han var 62 år och sörjes närmast av maka och barn.

Häggström var född i Järnasklubb. Redan i unga år började han som yrkesfiskare och bedrev i många år denna näring i rätt stor omfattning. Jämsides arbetade han i stuveri i Norrbysskär och Hörnefors. Under en tid var han anställd vid flottläggningsarbetet vid Tjärusskär och skötte vid sidan om sitt lilla jordbruk i Järnasklubb. Häggström, vars hälsa under senare år har varit nedsatt, har bl. a. varit ledamot i kyrkofullmäktige.

Missionsårsmöte i Hörnsjö

Hörnsjö missionsförsamling höll den gångna helgen årsmöte. Högtiden började med en offerstund på lördagsafton, som leddes av studerande Carl-Göran Lindh.

Av årsberättelsen framgick, att församlingen haft en livlig verksamhet, som präglats av offersinne och aktivitet. Förestandare för första halvåret var pastor John Ydreborg. Efter hans flyttning till Mölnlycke har verksamheten uppehållits av tillresande pastorer. Revisionen visade en kassaomsättning på 11.645 kronor med ett saldo på 2.822 kronor. Årshögtidens missionsmedel steg till 1001 kronor.

Den avgående styrelsen omvaldes dvs Rudolf Bergström, Harald Hörnsten, Gustaf Bäckström, Harry Ohlsson, Sigvard Lundkvist, Anton Norgren och Arne Hermansson.

Lärare och ledare för söndagsskola, junior- och ungdomsverksamhet omvaldes. Även organister, sång- och musikleddare återvaldes.

Till att representera församlingen vid VAF:s årsmöte valdes Harry Ohlsson och Arne Hermansson samt till distriktsmötet Ruth och Sven Lundström. I övrigt beslutade årsmötet

anordna en kongoafton för nödlidande.

Vid det offentliga högtidsmötet predikade C-G. Lindh. Harry Ohlsson höll bibelläsning och bön. Sysstrarna Ann-Gerd och Anna-Greta Lundström sjöng duett och Ulrika Bäckström sjöng solo. Dessutom medverkade musikföreningen med ett flertal sånger.

Kvallsplenum för rätten i Nordmaling

Det blev en dryg dag för rätten vid tinget i Nordmaling på tisdagen. Först vid 10-tiden på kvällen kunde förhandlingarna avslutas. Ett av de drygaste målen blev mellan en ung man från Lögdeå som var instämd för bl.a. grov stöld, grovt egenmäktigt förfarande m.m. Förhandlingarna hölls inför lytta förarar. Dom faller den 7 februari.

Ett annat mål som tog avsevärt tid, trots att det kunde rubriceras som rätt bagatellartat, går så långt tillbaka i tiden som den 18 nov 1959. Då kom en bilist från Göteborg, med bil på väg söderut, i sladdning vid samrealskolan i Nordmaling och törnade mot tre gående flickor, som fick lätta skador. Nu var göteborgaren åtalad för vårdslöshet i trafik. Den åtalade som själv mötte upp och även representerades av ombud, bestred åtalet. I en paus i förhandlingarna företog rätten syn på olycksplatsen. Dom meddelas den 7 februari.

För en krock mellan en varubuss och en personbil i Hörnefors samhälle den 15 aug 1960 var två umäbilister instämda för vårdslöshet i trafik. Olyckan inträffade när varubussen skulle svänga över vägen varvid den bakomvarande bilisten inte i tid upptäckte att bussen skulle korsa vägen. Vid olyckan fick personbilen rätt omfattande skador. Även i detta fall skall rätten med häradshövding Göran Hammarström som ordförande, tänka på saken till den 7 februari.

För vårdslöshet i trafik dömdes en yngling med färskt körkort till 25 dagsböter à 8 kr. Han var förare av den bil från Rundvik, som den 27 aug. förra året gjorde den våldsamman vurpan efter vägen i Levar-Gränsmyr i närheten av vägen i ynglingen till Torrböle. Vid olyckan stälpte bilen och dess ägare, som medföljde som passagerare, kastades ur och klämdes fast mellan bilvraket och marken och ådrog sig rätt allvarliga skador. Den åtalade skyllde på lösguset vid vägsälten, som orsak till att han gått med sladd ett 50-tal meter innan det blev stopp.

Med en lånad bil påkörde en yngling från Levar en parkerad bil vid föreningshuset i Nordmaling den 24 sept 1960. Även i detta fall var körkortet tämligen nytaget. Domen blev 15 dagsböter à 8kr.

Att trimma mopeder är tydligen ett populärt nöje. Nu var det en yngling från Hörnefors som tagit sig orådet att omändra sitt fordon till lätt mc. Han dömdes för fyra åtalpunkter: avsaknad av körkort, förande av ej registrerat, försäkrat eller skattebelagt fordon till 15 dagsböter à 2 kr.

En traktorförare som bogserat en bil, och stängt riks-13 så att en bakifrån kommande personbil ej hann bromsa in för en, för traktortaget inbromsande lastbil, dömdes till 20 db à 12 kr. Däremot frikändes den med lastbilen krockande personbilsföraren.

Startklart för Nordmaling-Ava

AB Nils P. Lundh Malmö har av vägförvaltningen utsetts till entreprenör för nybyggnaden av riks-väg 13, delen Ava-Nordmaling. Entreprenadsumman slutade på 6.625.000 kronor för väg och broar.

Broarna över Lögdeälven och Leduån som alltså ingår i entreprenadsumman betingar 1.427.000 och underentreprenaden för dem har gått till Svenska AB Christiani & Nielsen, Stockholm.

Arbetet sätts i gång den 13 februari och skall vara klart 1963. Redan sommaren 1962 skall dock vägen upplåtas för trafik.

Inget statsbidrag till Toböle-bron

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anser sig inte kunna förorda statsbidrag till en bro över Lögdeålv vid Toböle i Nordmalings kommun.

Styrelsens tveksamhet — som framförts till länsstyrelsen — att lösa vägfrågor genom byggande av en bro för ca 350.000 kr kvarstår, framhåller styrelsen. Det ringa antal gårdar som får mera direkt nytta av en sådan förbindelse samt förhållandena i övrigt anser styrelsen inte motivera en väginvestering av denna omfattning.

En från ekonomisk synpunkt försvärbar lösning av vägfrågan genom ett samgående med skogsintresset som styrelsen tidigare ifrågasatt synes inte fn kunna genomföras.

Nordmalings ångsågs AB planerar visserligen en skogsbilväg mellan Hyngeljöböle och Bergsjö inom de närmaste tio åren. Denna väg anser bolaget emellertid knappast löser utfartsproblemet för Toböle by. Ur skogstransportsynpunkt vore en väg från allm. vägen på nordliga sidan av Lögdeålv med fortsatt sträckning över Toböle till Ottjärn mycket värdefull, framhåller bolaget.

Krönika från Nordmaling

Men man ska inte sträva efter för mycket. Företagsnämnden i Nordmaling vill ha minst tre anslutningar till nya Riks-13. För att skapa större möjligheter för framtida utbyggnad av serviceföretag i anslutning till rikstrafiken. Dylka byggnationer får nämligen endast ske i anslutningspunkter till nya Riks-13 och begränsas då till två tomter för varje anslutning. Men det finns delade meningar. De storföretag som signalerar byggnationerna skulle komma att rent konkurrensmässigt påverka redan befintliga serviceanläggningar. Men i företagsnämnden frågar man sig. Får man lägga dylka synpunkter när det gäller ett samhälles utveckling? Måste man inte ta varje liten rövarchans som finns för utbyggnader. Den fria konkurrensen utgör ju ändå en stimulans i utvecklingen. Och när det gäller rena trafikplanläggningar så vet man i vart fall att utvecklingen inte står stilla, till framma för anläggningarna. Trafiken utvecklas i snabbare takt än någonting annat i vårt land. Kan man genom nyanläggningar sysselsätta några tiotal människor så menar man i företagsnämnden, att det är en lovvärd utveckling.

Företagsnämnden har inte till uppgift att skapa nya företag. Dess uppgift är att hjälpa alla dem som vill skapa och forma något nytt och göra bygden företagsvänlig. Kommunen annonserar i olika tidskrifter att man välkomnar varje företag som vill försöka starta något nytt inom kommunens hank och stör. Och man vill hjälpa till i tomtrågorna. Men det är som synes inte så lätt alla gånger.

Det bör ordnas ett bra havsbad och lämpliga skyltar som talar om för resenären att han är på väg att passera ett vänligt och för resenären givande samhälle. Ett samhälle som vill något utöver det vanliga. Men vill Nordmaling det? Frågan går vidare och vid ett möte på torsdagskvällen tillsattes en tremannautredning. Den kom att bestå av köpmän Sven Wallander, fotograf Donald Ahlfeldt och redaktör Herbert Bylund. Trions huvuduppgift blir att utforma förslag i syfte att skapa en vänligare bygd. Kanske en naturpark i anslutning till Riks-13, Prästbäcken och Kallkällberget, ettl ämpligt havsbad med campingplatser, skyltar m m.
H. B.

50 år fyller den 19 januari fabriksarbetaren Ivar Dahlberg, Rundviks-verken.

Han är född i Bredvik och kom till industrin på andra sidan Nordmalingsfjärden i helt unga år. Där blev han också rotfast bortsett en kortare arbetstid hos Bröderna Wallander i Nordmaling. I Rundvik arbetade han första tiden i brädgården men sedan blev det fabriken. Som arbetare och kamrat är han omtyckt. Han gifte sig 1951 och makarna har övertagit ansvaret för hennes hemgård. Fritiden ägnar han helt åt sommarstugan och fisket i skärgården.

RUNDVIKS-OPTIMISM INFÖR HOCKEYSPURT

Det går framåt för den idrottande ungdomen såväl i Nordmaling som i Rundvik, åtminstone vad gäller ishockeyn. Lagen spelar som bekant i samma serie, div. IV södra gruppen. Bara en poäng skiljer de båda lagen åt. Rundvik ligger etta men man vet aldrig hur länge.

Jon-Erik Nylander, Rundvik var väldigt optimistisk och trodde på en förflyttning av laget till div. III, och tillade att till hösten kommer Rundvik att få en ny isbana. Detta skulle säkert sporra intresset både för idrottsutövarna och publiken, som tycks vara fåtalig vid de flesta matcherna.

Skidintresset är rätt stort i Rundvik och undra på det. Roland Söderström inledde säsongen med att vinna äldre juniorklassen i Akullsjöloppet. Han är ju dessutom en av Västerbottens bästa orienterare i sin klass. Likaså har klubben en framgångsrik skidlöpare i Roland Johansson. I Nordmaling däremot är skidintresset inte över sig. Visserligen åker man skidor men mest till husbehov. En vanlig tillflyktsort är Alidberget i Klöse.

ISHOCKEYBANAN i Nordmaling har skötts utomordentligt av Erhard Hedin och han är dessutom lagledare för A-laget i ishockey. Nästan varje kväll tillbringas han på isbanan och det syns på den fina isen.

Nordmalings IF's kassaförvaltare, kamrer Ake Samuelsson, har snart i två år skött såväl kassan som anordnandet av olika tillställningar. Sedan han axlade uppdraget började det ljusna på allvar för föreningen. Hans initiativrikedom och "spelhumör" gav stadga åt kassaskrinet. Men även den mest outröttliga kan tröttna ibland och den uteblivna revyn vid årsskiftet kommer att märkas.

Idrottskassan behöver nya förstärkningar och i dagarna kommer en del tiggartistor att placeras ut i affärer och på näringsställen. Vill du som läser detta hjälpa Nordmalings 40-åriga idrottsförening med ett årligt menat handtag, så ge en slant på någon av listorna. Även de minsta bidrag noteras med tacksamhet.

Sedan hoppas vi förstås att Ake, Petter, Ville Co kommer igen med en värrevy.

Kerstin

Diplomregn i Nordmaling

För förtjänstfull skogsvårdande insats under åren 1958/59 delade Örn-sköldsviks skogsägareförening ut diplom till 37 skogsägare inom Nordmalings och Norrforss skogvaktarområde. Vi har tidigare refererat årsmötet. Här följer namn på de diplomerade.

Algot Rönqvist, Brattfors, Helmer Jakobsson, Torrböle, Erik Adolfsson, Brattfors, Teolinda Lindgren, Torrböle, Anders Åström, Levar, Fritjof Jakobsson, Torrböle, Torsten Sörlén, Mullsjö, Viktor Bergström, Öre, Elov Malm, Ledusjö, Mauritz Morén, Mullsjö, Emil Johansson, Öre, Fridolf Nyman, Mullsjö, John Edström, Länged, Sven Rönberg, Mullsjö, Ture Westermarck, Nordås, Cleas Eriksson, Hörsjö, Agaton och Sören Agestedt, Bjärten, Martin Jonasson, Hörsjö, Helge Hermansson, Hummelholm, Arne Hermansson, Hörsjö, Magnus Nilsson, Hörsjö, Folke Eriksson, Hummelholm, Gunnar Näslund, Grönåker, Ivan Norgren, Hörsjö, Allan Näslund, Nässund, Bror Abramsson, Karlsbäck, Verner Johansson, Nyåker, Gottfrid Johansson, Tallberg, Evert Hörnlund, Hörsjö, Vilhelm Lundberg, Norrforss E. H. Glas Gräsmys, Gustaf Adolf Bäckman, Holmbacka, Henning Nyberg, Hummelholm, Emil Nyberg, Gräsmys, ...

Nordmalings IF krossade lätt Vindel-bilagan

Nordmaling (VK). På söndags-eftermiddagen spelades den uppskjutna matchen mellan Nordmaling och Vindeln B i division IV Södra. Segern gick till Nordmaling, som vann med 11-3 (5-1, 2-1, 4-1).

Kino Ahlgren, som även i tidigare matcher visat att han är en spelare av god klass, gav i dag ytterligare bevis på detta: 4 mål gjorde han och dessutom hade han otur med flera av skotten som tog i målstolparna. Putte Jøgedahl och Jan Vrethén gjorde var sitt mål sedan Vindeln slarvat med sina passningar. Vindeln fick genom ett flertal utvisningar spela med 4 utespelare. Tvåmåls-skytten Osten Folkesson åkte bl.a. ut för en ful tackling. Två diskutabla mål blev det sedan Bosse Rihihaho och målvakten Torgny Persson försökt mota pucken men i stället gick den in.

Vindeln hade sina bästa spelare i Ake Holmgren, som gjorde ett mål och Osten Folkesson. Målvakten Torgny Persson hade ett otacksamt jobb och fick ibland vara ensam med motståndarna, som då inte lät chanserna gå sig ur händerna.

Förutom Kino Ahlgren gjorde för Nordmaling Putte Jøgedahl och Jan Vrethén 1 mål vardera, Leif Strandberg och gjorde 2 mål och går från klarhet till klarhet.

Jan-Røgeer Öberg svarade för den elfte fullträffen efter en snygg genomakning.

Bra domare avr Olle Wegerdahl, Rundvik.

Anders Bladh, Olofsfors. På Umeå lasarett har 14-åriga realskoleeleven i Nordmaling Anders Bladh, som till flygmeteorologassistent Sven Bladh och hans maka Margit, Olofsfors, avlidit efter en svår sjukdom. Till raden av närstående sörjande sällar sig även kamraterna vid Nordmalings realskola där flaggan gick på halv stång när dödsbudet blev bekant. En av dem skriver följande minnesord över den avlidne:

Vi fattar inte att han gått bort. Stilla och försynt som han var ut-

gjorde han en stor tillgång för klassgemenskapen, en gemenskap som han även var mån om att värna och fördjupa. I egenskap av ordningsman i sin klass bidrog han verksamt till att öka förståelsen mellan eleverna och mellan elever och lärare. Hans minne, ett rikt och vackert minne, kommer att leva kvar hos oss. Vi bevarar det med tacksamhet.

IFK Rundvik serieledare

Rundvik (VK) IFK Rundvik tog på tisdagskvällen de två nödvändiga poängen för att gå upp i södra Västerbottensserien. Matchen gick mot Teg B och resultatet blev 6-1 efter period-siffrorna 1-0, 3-0, 2-1.

Hemmalaget Rundvik var faktiskt mera överlägset än siffrorna utvisar. Teg hade sin bästa i målvakten Bengt Persson och hans sprattelgubbsliknande spel avvärdade tvåsiffrig förlust för gästerna. I övrigt var Stig Östle och Lars Stedlund goda forwards. Tegs anfallet förlorade dock på för mycket soloåkning.

Rundviksgänget spelade inspirerat. De flesta av gästernas farligheter kvävdes i sin linda och man gjorde utan tvekan den bästa insatsen på hemmabana denna säsong. Alla spelade på topp och att berömma någon särskild spelare är svårt.

Målnens historia: 1-0 L-E Meijer efter passning från Nils-Erik Andersson. 2-0 Arne Molander, förarbetet stod L-E Meijer för. 3-0 Lars Karestahl. 4-0 Nils-Erik Andersson efter klungspel framför tegskassen. 5-0 L-E Meijer på målvaktsretur. 6-1 slog gästernas Stig Östle in sex minuter in på tredje perioden. 6-1 fastställde N-E Andersson 20 sek. före full tid.

Domare var William Währingstam, Nordmaling.

OMDISKUTERAT MÅL: Vid ishockeymatchen Nordmaling-Granö (13-7) prickade Hasse Persson i Nordmalings A-kedja in en puck sedan han rundat kassen. Det visade sig att kassen var "ur gängoma", den stod på trekvart till Hasses fördel och granögrabbarna protesterade. Men domaren dömde mål. På bilden lämnar Hasse t.b. ryggen åt dramat medan granögrabbarna, inte minst målvakten, ser frågande ut.

Pojkishockey i Nordmaling

Nordmalings idrottsförening har startat en pojkishockeyturnering. Följande lag har anmält sig, förutom Nordmaling, Lögdeå, Rundö och Hörnefors. I måndagskvällen spelades den första matchen mellan Nordmaling-Lögdeå på hemmaplan. Resultatet blev 3-0 med period-siffrorna 2-0, 0-0, 1-0. I nordmalingslaget återfanns A-lags-spelaren Jan Wrethén, som var dominerande tillsammans med Taflin och Ake Berggren. Många gjorde ett mål vardera. Något samspel att tala om var det inte, lagen spelade slarvigt och än så länge har de mycket att lära av de stora grabbarna. Idrottsföreningen i Nordmaling

vantar hur som helst mycket av den yngre årgången som så småningom får ta vid när de "gamla" lämnat ishockeybanan.

Kerstin

Nordmalings "främjare" önskar sig egen stuga

Nordmalings skidfrämjare utsåg vid årsmöte på onsdagen en kommitté för utredande av möjligheterna att få till stånd en skidstuga i anslutning av den sk Alidbacken i Toböle. Där har Nordmalings Angsäs AB låtit röja upp en backe lämplig för utförsåkning. Backen med omgivande terräng har under de senaste åren varit rätt livligt frekventerad, särskilt som nordmalingsbygden i övrigt är rätt flack.

Kommitterade blev apotekare Tor Lenman (sammankallande) tandläkare Håkan Johansson, ingenjör Uno Fallquist och byggnadsingenjör Nils Eric Ericsson.

Till kassör efter folkskollärare Börje Bergström som avflyttat valdes tandläkare Håkan Johansson. Övriga i styrelsen är landsfiskal Lenart Levander (vice ord) och Sune Sjöström, omvalda för tre år, samt nyvalda för två år fru Elsa Fallquist och konditor Arnold Engman. Ersättare kontorist Per Arne Wikman fru Ann-Britt Levander och apotekare Tor Lenman. Tidigare valda är Anders Aström (ordf) och Uno Fallquist, (sekr).

En livlig diskussion om avdelningens fortsatta arbete förekom och besluts bli att Skidans dag skall anordnas söndagen den 5 febru. på Storrisberget. För detta arrangemang utsågs en kommitté. Ett 30-tal medlemmar och övriga intresserade hade mött upp i kommunalhuset och fick efter förhandlingarna bli deltagare i en trevlig frågesporttävling, ledd av Per Arne Wikman, och se två underhållande filmer. Avdelningen fick sju nya medlemmar.

Tjugu mål i Nordmaling

Nordmaling (VK) Med period-siffrorna 4-2, 6-3, 3-2 och slutresultatet 13-7 fick vid söndagens ishockeymatch i div. IV Granö se sig besegrad av Nordmaling. Redan efter fyra minuter i första perioden förpassade Jan Roger Öberg pucken i mål och därmed var ställningen 1-0 till Nordmaling.

Öberg var för övrigt planens bästa spelare och gjorde inte mindre än fem mål. Han är en lovande förmåga. Snygg åkstil har han dessutom och han lurade många granöspelare innan han sköt sina granna mål.

Granös bästa spelare var Ture Jonsson som svarade för tre av lagets mål. Vid två av dessa var han ensam med målvakten Kurt Höglund, som inte kunde göra mycket åt fullträffarna. Två mål svarade Olof Brobrink för medan Rolf Strandberg och Sten Gunnar Andersson gjorde ett var. I övrigt märktes även Hilding Hermansson i granölaget.

Putte Jøgedahl var som vanligt klippan i försvaret hos Nordmaling och utan honom vet man inte hur det gått. Hasse Persson var inte heller dålig. Han gjorde sina fyra mål och det är inte fy skam. Visserligen tog han inte vara på alla chanser men han gjorde trots det sin bästa match på länge. Donald Hedin gjorde ett mål och Sture Avander två. Målvakten Kurt Höglund presterade många fina räddningar trots att han ibland ställdes ensam med motståndarforwards.

Domaren Stig Sandström, Teg, hade inga större svårigheter att klara i den justa matchen.

Kerstin

LIVLIGT I RUNDVIKS HAMN

26/1 1961

Rundviks hamn gav en ovanligt rörlig anblick för årstiden måndagen den 23 januari.

Skeppningssäsongen blir lång i Rundvik, längre än på länge. På måndag kom två fartyg in till kajen vid fabriken. Det var m/f Cignus som lastar 800 ton board på England och m/f Madeleine som tar 900 ton på Trelleborg.

De båda fartygen assisterades in till kajen av statsbrytaren Oden och bogserbåten Holmsund. Idag, onsdag, bär det åter iväg ut till havs. Men det blir inte sista paret ut, om planerna håller. Rundvik väntar ytterligare tre fartyg omkring månads-skiftet. De kommer att lasta tillsammans 2.000 ton board. Men helt säkert är det nog inte. Det har börjat lägga is ute till havs och där

kommer avgörandet. Allt beror nu på väderleken den närmaste veckan. Blir det skeppning in i februari då slår man med all sannolikhet rekord.

H. B.

Stora Hotellet Nordmaling

27/1 1961

DANS lördag 28 januari kl. 21—01

Musik: SVEN GEYS KVARTETT

EJ SUPÉTVANG!

VALKOMNA!

Nordmaling och Rundvik kämpar om seriesegern

27/1 1961

Rundvik (VK) i div IV Västerbotten södra har de flesta lagen endast tre matcher kvar. I topp ligger lokal-konkurrenterna Rundvik och Nordmaling med 9 poäng. Rundvik leder på en betydligt bättre målskillnad. Dark horse är IFK Umeå, som för närvarande har 5 poäng på endast fem spelade matcher och 10 plus-mål. Eftersom endast tre av lagen i denna serie är representationslag nämligen Rundvik, Nordmaling och Granö, så är det mellan dessa tre lag som kampen om uppflyttning till högre serie står. Övriga i serien är nämligen reservlag, vilka icke har någon kvalificeringsrätt. Dessas resultat frånräknas.

I skrivande stund är läget att Rundvik har två poäng med 18-11 förlust borta i Nordmaling och vinst hemma mot Granö. Nordmaling har fyra poäng 25-16 i mål, förlust borta mot Granö. Nordmaling har fy-

ra poäng 25-16 i mål, förlust borta mot Granö, vinst hemma mot Rundvik och Granö. Granö har på sina två matcher hittills mot Nordmaling och bortamatchen i Rundvik införskaffat två poäng med målskillnaden 14-30. Granös dåliga målskillnad gör att laget knappast kan komma ifråga för uppflyttning.

Kvarvarande matcher i den ovan relaterade lilla serien i serien är 29/1 Granö-Rundvik, 12/2 Nordmaling-Rundvik. Om Rundvik vinner matchen borta i Granö med tex två mål innebär det att Nordmaling och Rundvik vid matchen den 12/2 står på samma poäng och målskillnad. Förlorar Rundvik borta mot Granö, vilket inte är alldeles otänkbart, man har nämligen varnat för Granös kampvilja på hemmaplan, blir det en hel del mål som måste hämtas upp för Rundvik vid finalmatchen i Nordmaling.

20

EN FÖREGÅNGSMAN PÅ
Nordmalingsbonde SKOGSVÅRDENS OMRÅDE
använde 1920 ren
modernaste metoder

Många skogsägare, kanske speciellt de äldre, ställer sig ibland tvivlande till den moderna skogsvården. Nog håller man med om att den kan vara bra, men skakar på huvudet och menar att när den mogna skogen en gång är tagen, är det slut med att skörda på långliga vider. En av föregångarna för vår tids skogsvårdsmetoder framlidde hemmansägaren Johan Bäcklund, Örebäck, Nordmaling, har, om han levat, kunnat glädja sig åt att bevisa motsatsen. På hans drygt 400 hektar stora skogsinnehav, som numera förvaltas av den av honom bildade Bäcklundska stiftelsen, finns i dag ungskogar, vilka Bäcklund genom sådd omkring 1920 lade grunden till, som ger betydligt mera i avkastning än överårig "gammskog".

En vacker vinterdag, med snö över skogsländerna vidder, var vi i tillfälle att se det i sitt slag enastående ungskogsbetäddt som stiftelsen sk. Frökäns med sina över 50 hektar nu högt produktiva tallskog utgör, tillsammans med kastanen i Bäcklundska stiftelsen landstingsman Rudolf Nilsson, Mullsjö och länsskogvaktare Lennart Karlsson, Lövå.

Vad vi mest förundrade oss över under färderna genom det nu välgräddade skogsområdet är jämnhöjden i betäddningen, utgörande bevis nog hur planmässigt grundaren Johan Bäcklund drev sin skogsvård.

Den Bäcklundska Stiftelsen har tidigare varit föremål för skogliga excursioner och torde vara välbekant för de flesta skogsvårdare inom södra länsdelen, men det kan vara detta vara av värde att här ge en kort resumé. Inom området fanns tidigare grov skog, iövertill mest gran, som Johan Bäcklund överkade och fördelade på egen såg under första världskriget. Omkring 1920 påbörjade

betäddningen, utgörande bevis nog hur planmässigt grundaren Johan Bäcklund drev sin skogsvård.

Den Bäcklundska Stiftelsen har tidigare varit föremål för skogliga excursioner och torde vara välbekant för de flesta skogsvårdare inom södra länsdelen, men det kan vara detta vara av värde att här ge en kort resumé. Inom området fanns tidigare grov skog, iövertill mest gran, som Johan Bäcklund överkade och fördelade på egen såg under första världskriget. Omkring 1920 påbörjade

De två som sommaren 1960 gallrade i Frökäns hemmansägarna Arne Hermansson och Birger Hörnlund, Hörnsjö, har i vinter köpt en stämpling av Bäcklundska stiftelsen. Här är det en av Bäcklunds stamtavlor som läggs till marken...

En verklig källa till inspiration för alla som sysslar med skogsvård. Frökäns, för att nu ta ett exempel från stiftelsen som helhet beträffande välskötta skogar, blir om något en modell för modern skogsvård. Johan Bäcklund skördade där på sin tid den mogna skogen och omsatte den i andra resurser. Men han var min om att söja för återvänt — han till och med rean på den tiden begagnade metoder som vi i dag, 40 år senare, anser fullt moderna. Hygerna renades grundligt från allt skräp och de många kubbarna för om området vittnar om att även klen-virket omsattes i pengar.

För honom var skogsvården och lövstyrt ett lika stort problem som för nutidens skogsvårdare. Johan Bäcklund hade inte de moderna hermetiseringsmetoder till tillgång för utövningen — men han hade en energi utan motstycke när det gällde att värda skogen.

I veckor gick han — enligt vad som berättats och reträskt lövstyrt — och det har varit att han under det arbetet nästan tappat ett par handskar i veckan. Man kan nu se resultatet, hela området beväxt med varken Jönns harrskog där man knappt kan finna en enda björk. Viket som alla skogsvårdare vet är svårserligen ovanligt i en trakt som delvis har bestått av sumpmarker.

Björken är en önska för Johan Bäcklund och han såg inte heller med blida ögon att granen började visa inlag på hans tillförlitlighet. Tusentals granbuckor ryckte han upp innan granen blev honom övermäktig. I dag kan vi se att han felbedömt när han följde utrota granen. Granen ger på den del av området, som består av dikningsmark, nu stora produktionsvinster än så länge.

För skogsägare, som tvivlar på att en intensiv skogspodling ger god lönsamhet, är Johan Bäcklunds exempel bevis nog. I Frökäns togs åren 1951-1959 ut cirka 20 000 träd på stämpling, som givits inte gav stort netto men betaldes i rönjningen av området och gav en slant över. Kubbmassan på området beräknas nu till mellan 100-200 skogskubikmeter per hektar med en årlig tillväxt av riktnad till minst 400 kubikmeter per hektar.

— Jag hoppas, berättar herr Karlsson, att vi inom skogsvårdsstyrelsen skall bli i tillfälle att visa alla intresserade skogsägare de Bäcklundska

Sextens tall i brösthöjd är det gott om konstaterar länsskogvaktare Lennart Karlsson, Lövå.

de han försörjning av området med total tillagsskuggning. Efter markberedning beväxades området med tallträd, inköpta från Tyskland. Detta torde förbättra den första sådd av skogen i ett större skala som skett på bondens i Nordmaling.

Området Johan Bäcklund fick med Arne stora egendomar att förvalta bli i fastigheter i Umeå och Nordmaling, men fräns är en liten Frökäns, som det beväxades området kom att kallas, var hans länsskogen. Efter sådden inhyllades området med en över fem kilometer lång gärdsgård för att hålla de på den tiden kringströvande korna borta från området. På området marker genomkörades av diken.

Inspirationsskälla — Det är en stor glädje för mig att ha den Bäcklundska stiftelsen inom mitt distrikt, säger länsskogvaktare Lennart Karlsson. Dess skogar är en

rade på sitt karaktäristiska vis "så jag inte få stå i mitt eget hus". Han blev starkt intresserad och ville tillkallades, innan det var klart att det verkligen var husets ägare som i trappen låg sin målad.

Jordbruken visade Bäcklund något större intresse och 1921 sålde han sina kreatur. Skogen och dess skötsel fängade hela hans tid. Genom tillköp kom hans samlade skogsareal med tiden att omfatta 420 hektar.

Men Johan Bäcklund var inte helt trollönsen av sina skogar. Vid några tillfällen gav han sig till att resa. Några besökte vart, gav han dock sällan till sina sysslor — Johan Bäcklund förblev genom åren ogift. Några ord, som tex "jag ska fara en bit söder" fick ricka värda följde vykort från bl.a Italien och andra fjärran länder.

Anders

Bäcklundska stiftelsen tillgångar växer snabbt liksom dess skogar. På bilden studerar landstingsman Rudolf Nilsson en borrhäns som länsskogvaktare Lennart Karlsson tagit fram ur Frökäns inbäddade tallar.

Bäcklundska stiftelsen i Nordmaling är unik

Den av Johan Bäcklund donerade stiftelsen torde i sitt slag vara rätt unik för Norrland beträffande storlek och ändamål, säger hansen i stiftelsen landstingsman Rudolf Nilsson, Mullsjö. Stiftelsen grundades 1951 — året före Johan Bäcklunds bortgång — med en taxerad förmögenhet vid årsskiftet 1951/52 av 261 000 kr, därav i fastigheter 102 000 kr. Efter åtta år d.v.s årsskiftet 1959/60 hade förmögenheten vuxit till 314 000 kr, därav 135 000 kr i fastigheter.

Stadens förskriver årlig avkastning till grundfonden som därför ständigt kommer att växa. Beträffande utdelande premier bestäms dessa storlek av stiftelsens inkomster. Under åren har sammanlagt 29 650 kronor utdelats i form av premier för skötsel av jord- och skogbruk samt trädgårdsskötsel. Dessutom har premier utgått till skogsägare för utförda skogskulturer, under 1960 har för dikning 32 skogsägare fått 8 850 kr. Johan Bäcklund var mycket noggrann med att de mest som stiftelsen betalar ut ges i form av belöning för utförd skogsvård eller trädgårdsskötsel. Bidragsformen ville han ej veta av — det var mera en form för fastställande av skogsvården, är en helt fristående, direkt sorterande under länsskogens. Rudolf Nilsson, som tillhört stiftelsen tillkommit skött dessa finansiella, blev vidvald av donationer från Örebro i styrelsen är härbudet J. A. Wiklund, Lögård (ordf.), flera kyrkvärden Oscar Forsberg, Beredsk och hemmansägare Martin Jansson, Hörnsjö.

I stiftelsen ingår numera sex fastigheter med en total skogsareal av 420 hektar, därav produktiv 325 hektar. Inom produktiva arealen torde numera vara betydligt större. I frökäns ingår skogar i Åsne, Hörsjö, Grönberg, Mo och Domajo, Stora Kopparbergs Bergslags, Kullager, Svenska handelsbanken m.m.

Anders

dominera. Jag förutätter då att stiftelsens skogar även i fortsättningen skall ge ett minuter för god skogsvård. Frökäns är en glädje att visa upp, ett område som så markant skiljer sig från vad man är van att se.

Vad denna helt skolade skogsägare hade grunden till kan gott tydas med stamkogsbrukets skönsmått skötta skogar. Sen är det att märka att stiftelsen inte bara förfogar över ungskog. Ett flertal områden är beväxade med grov skog.

Anders

En originell skogsvårdare

Johan Bäcklund.

Johan Bäcklund grundaren av den för jord- och skogsvård i nordmalingstiftelsen så värdefulla Bäcklundska stiftelsen var en man som helt gick sina egna vägar. Utan ett litet och enastående, något av en emulering, men i tanken klar och med blick för framtida värden. Med tiden blev han något av ett regional och många historier finns bekräftade om honom.

Han växte upp i ett litet bygd i Örebäck, ett hem som han 1901 övergav efter fadern och som blev grunden till hans med tiden stora skogsbruk. Efter inköp av en cirkelsåg började Johan Bäcklund själv frilägga sitt virke och bygga fastigheter. Blund annat uppförde han på sin tid två gårdar i kv Rind i Umeå, där följande Vik-huset numera ligger.

Därifrån finns en ofta berättad historia om honom. En av bygdens äldsta på sin egen dag Johan Bäcklund sittande i kallarens rum. Rande snickare. Ervagnen hade länge varit om vem den enskilda kläddes odan-nen var och förtärla möta ut honom. Men Johan Bäcklund bara sör-

Här gick storavverkning fram under första världskriget. Efter sådd i början på 20-talet finns nu ett tallbestånd med en medeldimension av sex tum i brösthöjd och 13 meter total längd. Kubbmassan beräknad till mellan 100-200 skogskubikmeter per hektar.

Forts. av texten under bilden längst ner t.h.
"En originell skogsvårdare"

16

Postmästare M. Gjerulf och kontrollör Arne Wänghammar hade upprättat noggrann färdplan för den bilåkande postmannen och vars turlista här granskas av några mullsjöbor.

Mullsjöborna för lantbrevbärningen

Tvårtomet vad som tidigare kommit fram var mullsjöborna positivt inställda till postdirektionens förslag om inrättande av en speciell lantbrevbärningstur med utgångspunkt från Hörnefors. Efter det att postmästare M. Gjerulf och kontrollör Arne Wänghammar, Umeå, talat väl om den postala nyhetens alla fördelar röstade 13 för nymodigheten medan 5 var mot och en hel del avstod, vid torsdagskvällens informationsmöte i Mullsjö f.d. skola.

Tidigare har berörda byar inom Hörnefors kommun uttalat sig för lantbrevbärningen, förutom Bjenberg, där man var ense om det gamla systemet med postombud.

— Vi har kommit med det här förslaget för att försöka förbättra den postala servicen för er, sa postmästaren Gjerulf bl.a. När vi föreslår lantbrevbärning är det ingalunda för att det är ett billigare system, utan för att vi tror att systemet är det bästa. I södra Sverige där lantbrevbärningen är ordentligt provad har det kommit riktigt på modet. Vi anser att en bilåkande lantbrevbärare bör medföra förbättringar för stora flertalet men vi vill även poängtera att vi inte vill tvinga på er detta system om ni säger bestämt ifrån.

Lantbrevbärarturen skall enligt planerna utgå från Hörnefors kl 9 och förbi Hörneå, Ångersjö, Länged, Brattfors, Örsbäck, Hallen och beräknas inträffa i Mullsjö vid 13-tiden. Det innebär att byns 40-tal husväll får brevposten cirka en timme tidigare men i gengäld länstidningarna betydligt senare. (Nu finns de i os postombudet kl 9). Efter Mullsjö fortsätter postbilen över Bjenberg till Hörnefors där den beräknas vara åter kl 14.

Mullsjö långsträckt by med relativt långt emellan gårdarna är som skapt för en lantbrevbärartur, ansåg postmästare Gjerulf och det var endast hemmansägare Bernhard Nordgren och köpman Gustaf Adolf Agren som med allvar försökte bevisa att omläggningen skulle innebära en nackdel.

Landstingsman Rudolf Nilsson framhöll att lantbrevbärningsturen bör bli en serviceförbättring av stora mått och det systemet skall vi inte neka ifrån oss. Han var dock emot poststationsförändringen till Hörnefors och ifrågasatte om det

inte gick att få posten över Nordmaling. Hur kommer postdirektionen att ställa sig om det blir omläggning till lantbrevbärning även för gräsmysområdet ska vi då på nytt byta poststation?

Nej det kommer nog inte att bli någon ändring, om det blir omläggning av den postala servicen även inom andra närgränsande byar inom Nordmaling. Turen över Hörnefors kommer nog att bli bestående om nu lantbrevbärningen kommer till stånd, trodde postmästaren.

Första ronden gick således helt till postmästare Gjerulf, som dock medgav att mullsjöborna har anledning att ställa sig frågande om förslaget verkligen innebär en fördel. Nuvarande postombudet, byns köpman, sköter sin syssla med heder och har sås posten öppen hela dagen. Beträffande tidningarna lovade han utreda möjligheten att dessa får gå med nuvarande buss för avlämning på viss plats, om nu byborna så önskar.

Nästa informationsmöte blir i Brattfors. Där har ett flertal bybor uttalat sig kritiskt mot lantbrevbärningen och det är tänkbart att motståndet där blir större än i Mullsjö.

Anders

Krönika från Nordmaling

Märkligt nog blev det omvänt livtag vid "postmötet" i Mullsjö på torsdagskväll. Tidigare uttalanden och intervjuer har gått klart till förmån för det gamla systemet och man tog ganska allmänt avstånd från tanken på en lantbrevbärningstur med Hörnefors som ny poststation. Kommunalnämnden i Nordmaling, som tidigare behandlat ärendet, gjorde för sin del ett enhälligt avstyrkande. Man påtalade bland annat olägenheten med en indragning av Öreälv poststation, något som även kommer att drabba andra byar än de som nu berörs av lantbrevbärningsturen. Likaså påtalades den försening av posten som blir följden vid dåligt väglag och svårighet för lantbrevbäraren att hålla sina tider. I protokollet står det klart fastslaget att nämnden, som hade ordinarie sammansättning, var enhällig. Men nu blåser det tydligen andra vindar i en av de byar som närmast berörs och som kommer lära bort från utgångspunkten, om man bortser från Bjenberg i Hörnefors socken.

Att byta poststationer är helt säkert inte lika enkelt som att byta kostym vår och höst. Därest postverket, trots kommunalnämndens klara avståndstagande, är mogen att genomföra lantbrevbärningslinjen så kommer de berörda byborna helt visst att möta en rad svårigheter, som de kanske inte riktigt tänkt över. Nya informationsmöten väntar från postverkets sida och det kommer att bli intressant att i fortsättningen följa ärendet. Från posthåll uttalades, efter kommunalnämndens klara avståndstagande, att ärendet skulle komma att falla. Men man har kanske kommit på andra tankar.

Boklånen ökar kraftigt i Nordmalings municipalsamhälle. Utlåning vid centralbiblioteket i nya kommunhuset har ökat från 5.700 band 1959 till 9.070 under fjolåret. Tyvärr har det varit kräftgång inom kommunen i övrigt, inte minst i Rundvik, och totalt har bokutlåningen minskat från 22.998 under 1959 till 21.282 under 1960. Här kommer sjöfallet TV-apparaterna in i bilden och bibliotekarien, f. folkskolläraren Ruben Adell, är fullt tillfredsställd med resultatet. Utlåningen innebär att varje band, genomsnittligt sett, bytt ägare två gånger under året. Och det är ett gott resultat. H. B.

24/1 1961
Per Albert Nilsson. På Nordmalings sjukstuga avled på lördagen förra hemmansägaren Per Albert Nilsson, Toböle, Nordmaling, i en ålder av 86 år. Närmast sörjande är maka samt barn, sonhustru, svärsöner och barnbarn.

Nilsson var född i Toböle, där fadern var arrendator under Nordmalings ängsägare AB. Efter att i unga år varit hemma och hjälpt sina föräldrar övertog Nilsson en tid arrendet och i mitten på 20-talet friköpte han fastigheten. Den bortgångne har varit en duktig och drivande jordbrukare och förbättrade under sin tid hemmanet avsevärt. Han var vidare känd som en skicklig kolare och timmerkörare av rang. Hemmanet innehåller nu av äldste sonen.

Elis Andersson, Granliden, Norsjö. På Norsjö sjukstuga avled på måndagen förra hemmansägaren.

30/1 1961
Nordmaling tappade luft efter självmål

IFK Rundviks hockeygrabbar gick på lördag vidare i DM-turneringen genom att även i andra matchen besegra Nordmalings IF. Matchen spelades i Rundvik och segerciffrorna blev 9-4 efter periodresultaten 3-3, 2-1 och 4-0.

Som framgår av siffrorna var det ytterst jämnt i de två första perioderna, men i 3:e periodens början vid ställningen 5-4 råkade en av nordmalingsspelarna styra in pucken i eget mål och sedan verkade det som om luften helt gått ur nordmalingsgången.

Nordmalingsanfaller hade ofta för brått över blå linjen — med offside som följd. Bäst i laget var "Putte" Jogedal — för vilken gång i ordningen — och snabbe anfallsmannen Jan Roger Öberg.

Rundvikslaget ser nu ut att ha kommit i fint slag och blå målvakten Lennart Jonsson spelade mycket svendeingivande. I övrigt var Lasacklund och Erik Eklund mycket till sin fördel.

Målgörare för Rundvik: L Backlund 3, G Degerman 2, A Molander, J E Nyhlander och L E Meijer ett vardera.

Nordmaling: S Avander, P Jogedal, J R Öberg, K Ahlgren. Fyra domare inför en inte alltför fåtalig publik var Runo Hallberg, Teg.

1961
DM-derby i Rundvik

Rundvik (VK) i aften lördag spelar den verkliga publikmatchen på Rundviksrinken. Då av görs nämligen vem av de två grannlagen IFK Rundvik eller Nordmalings IF som skall gå vidare i lilla DM-turneringen i ishockey. Första matchen vanns som bekant av Rundvik på bortabana med uddamålet men faktum är att rundviksgrabbarna brukar ha ytterst svårt att klara av Nordmaling på rundviksrinken trots hemmabanan. Det flek Rundvik bittert erfara vid första seriematchen denna säsong då man trots betryggande ledning i matchens första skede blev besegrad med hela 9-4. Kommer icke rundviksgrabbarna med en gång till rätta med herr nordmalingsdirigenten Putte Jogedahl's spel är det fara å färde. Så en svårteppad match blir det utan tvivel.

Sven-Olof — Yngste guldsmeden i generationen Haeggman.

28/1 1961
Nordmaling

Affärsöverlåtelse

Härmed får jag meddela, att jag till min son, guldsmeden Sven-Olof Haeggman, överlåtit min guldsmedsaffär i Nordmaling, som är en av bygdens äldsta affärer med anor från 1884 och som grundlades av min fader guldsmeden O. E. Haeggman. Den nye ägaren har mångårig praktik såväl i verkstad som affär. Samtidigt som jag härmed får framföra mitt vördsamma tack för mångåriga angenäma affärsförbindelser ber jag att få rekommendera min efterträdare till det bästa.

Guldsmed H. Th. Haeggman

Hänvisande till ovanstående hälsar jag gamla som nya kunder hjärtligt välkomna till min affär. Jag kommer att göra mitt bästa för att tillmötesgå den ärade kundkretsen.

Guldsmed Sven-Olof Haeggman

30/1 1961
Levar-skolan blir först i landet med traktorutbildning

På förslag av rektor Barbro Åström vid Levar lantushållsskola gjorde skolans styrelse för en tid sedan en framställning till lantbruksstyrelsen om statsbidrag för att i ordinarie årskurs även ge utrymme åt undervisning i praktisk traktorkörning och i samband därmed även undervisning i väg- och trafikförordningar. Traktorkursen omfattar 64 undervisningstimmar och den senare 10 timmar. Lantbruksstyrelsen har godkänt förslaget och därmed blir Levar första lantushållsskola i landet med dylik undervisning. Eleverna, som vid årets kurs till mer än hälften kommer från jordbrukarhem, får möjlighet att under pågående kurs avlägga prov för sina traktörskort. Kvinnliga traktörförare blir allt mera vanliga.

24/1 1961
3 generationer guldsmeder i Nordmaling

En av nordmalingsbygdens allra äldsta affärsföretag Haeggmans Guldsmedsaffär, Nordmaling, har bytt ägare. Sonen i firman guldsmeden Sven-Olof Haeggman har övertagit affären som grundlades redan 1884 av hans farfader O. E. Haeggman och som sen 1921 har drivits av dennes son guldsmeden Holger Haeggman.

Sven-Olof Haeggman blir således den tredje generationen av det haeggmanska släktet som för guld och silver i Nordmaling. Det torde för övrigt vara rätt unikt att ett hantverk så länge har varit inom samma familj. Vanligtvis brukar sönerna redan på ett tidigt stadium ha fått nog av faderns yrke. Trots sin ungdom, 31 år, har Sven-Olof Haeggman 18 års praktik inom yrket och har förutom åren hos sin fader utbildning och praktik på annat håll.

Äventyrliga ynglingar ransakade i Nordmaling

De två ynglingar 23 respektive 21 år från en by i Nordmaling och en by i Björna, och som för en tid sedan satt anhållna hos nordmalingspolisen för en serie brott, ransakades på lördag vid extrating i Nordmaling. Nordmalingsynglingen, som av rättegången att döma, varit den drivande kraften har suttit häktad och får också kvarvara i häkte till dom meddelas den 2 november.

Det var inte småsaker som de två tunnit vara med om under ett par månader i sommar och höst. Stämningsskottet upptog 15 åtalpunkter med tiotalet målsägare. Nordmalingsbon har tidigare varit i delo med rättsvisan, för ett flertal stölder, snatteri, grov olovlig körning mm och hade en villkorlig dom bakom sig på sex månader. Åklagaren, landsfiskal Lennart Levander i Nordmaling yrkade på minst ett års o villkorligt frihetsstraff.

Sommarens och höstens brottsserie inleddes i början av augusti då nordmalingsynglingen tillgripit ett körkort tillhörigt en motornman. Körkortet använde han sedan för eget bruk. Han förfalskade kortet och bytte själv namn så att det kom att stämma med kortinnehavarens. Under det nya namnet skrev han också in sig på ett hotell i Skellefteå. Dessförinnan, redan i november förra året, hade han gjort sig skyldig till en liknande förseelse i Örnsköldsvik. Här tillgreps han en plånbok innehållande dels 100 kr och dels ett körkort. Körkortet använde han för egen räkning genom att ändra texten och byta foto. Sedan har han vid upprepade tillfällen kört bil, naturligtvis i avsaknad av eget körkort.

Det senare körkortet ändrade han vid ett tillfälle i Umeå. Även här byttes fotografiet och kortet användes under bilkörning och visades även upp för polisen, vid besiktningar, utan att förfalskningen upptäcktes. Åklagaren yrkade i detta fall på urkundsförfalskning.

Bilköp

Den 14 augusti köpte nordmalingsbon en bil i Umeå under synnerligen mystiska omständigheter. Bilen köptes av ett bilbolag i stan för 3.000 kr. 1.200 kr skulle lämnas kontant, resten genom månatliga avbetalningar. Han lämnade vilseledande uppgifter om sin betalningsförmåga genom påstådda tillgodohavanden som aldrig fanns. På köpekontraktet förfalskade han en nära släktings namn såsom borgensman. Genom förfalskningen fick han ut bilen, som han brukade tills i september.

Den 15 augusti beredde han sig tillträde hos en pensionär i Rismyrliden, Umeå landsförsamling. Han läste upp dörren med en anträffad nyckel och ur en låst skrivbordslåda tillgreps han 400 kr. Den 22 augusti gjorde han om manövern hos samme pensionär och nu blev det ytterligare 600-700 kr.

Dagen därefter lånade han en transistorradio som han senare sålde i Sundsvall för 150 kr.

Nya stötar

Den 16 september i år kom hans medkumpan in i bilden. De köpte en bil i Gullänget, affären gick i nordmalingsbons namn. Han skulle överta ett avbetalningskontrakt på bilen och lämna 500 kr kontant. Pengarna skulle han lämna ett par dagar senare. Men de blev aldrig lämnade. De två ynglingarna reste i stället med bilen till en nordmalingsby, till en släkting till nordmalingsbon. Medan denna kokade kaffe och lyssnade på gudstjänsten i radio och uppehölls av björnaynglingen tillgreps den andre en burs ur en handväska. Det blev 230 kr som delades lika.

Den 24 september gjorde de en gemensam stöt i en annan nordmalingsby, återigen hos en släkting till nordmalingsbon. Sedan de förvässat sig om att familjen ifråga var tillfälligt borta tog de en drosk från Umeå, öppnade dörren med falsk nyckel och tillgreps 700 kr, som delades.

Kupper på hemmaplan

Den 1 oktober var det dags för nya bravader. Då åkte de till nordmalingsbons hemby och när de såg ägaren gå till ladugården smög sig björnabon in i lägenheten och kom över ca 650 kr. Pengarna delades.

Dessförinnan hade björnabon gjort en egen kupp i Örnsköldsvik. Det var den 27 september då de båda ynglingarna var i Mellansel och som vanligt utan pengar. Björnabon åkte till Ö-vik där han kände en person som tyckte om starka varor. Han skaffade en halvliter, hälsade på, och när övikaren var så där lagom "plakat" knöck han ur en plånbok, som förvarades i ägarens byxficka 650 kr plus några checker. Pengarna delades när de båda kumpanerna senare på kvällen träffades. Tillgreppet skedde medan öviksbom var upptagen av orngespelande. Sedan blev det en duell mellan björnabon och åklagaren om plånboken togs ur de byxor öviksbom vid tillfället hade på sig eller från ett par byxor som hängde över en stol. Björna-bon hävdade självfallet det senare för att slippa bli anklagad för fickstöld.

Vid ett besök i Skelleftehamn den 30 september förhyrde nordmalingsbon en bil under falskt namn, hänvisande till det förfalskade körkortet.

Ingen av de två hade egna körkort, men hade självfallet kört bil vid upprepade tillfällen. Björnabon hävdade för sin del att han endast träningskört under nordmalingsbons tillsyn.

Även en del andra smärre förseelser framkom. Bland annat hade björnabon i en bostad i Ö-vik tillgripit en damhandväska i tron att den innehöll kontanter. Den gången kammade han noll men gav bort väskan ett par dagar senare till en flickbekant i Umeå.

Jonas Arvid Jonsson, Sunnansjö. På Nordmalings sjukstuga avled på lördagen f. hemmansägaren Jonas Arvid Jonsson, Sunnansjö, Nordmaling. Han var 82 år och sörjes närmast av barn, sonhustrur, svärsöner och barnbarn.

Han var född i Torrböle men flyttade med sina föräldrar i rätt unga år till Sunnansjö, där han själv blev jordbrukare. Han köpte en jordbruksfastighet som han drev på ett föredömligt sätt tills han för drygt 30 år sedan drabbades av en svår olyckshändelse och måste avveckla sitt jordbruk. Makan dog för fem år sedan och de tre sista åren har han haft sin fristad hos dotter och svärson i Nordmaling. Han var varmt religiös och som sådan mångårig medlem i EFS i Sunnansjö. En redbar, praktisk och uppskattad man har gått ur tiden och de närmast anhörigas sorg delas av en stor vänskrets.

Mo gamla skola ett kråkslott

Nordmalings fäder beslöt på onsdag erbjuda Torrböle gamla skola till byborna under förutsättning att den förvandlas till samlingslokal för bygden. Om så icke sker kommer byggnaden att försälas för rivning.

I samband med detta ärende framhölls att Mo gamla skola, som för flera år sedan överlämnades till bymännen som samlingslokal nu är i mycket bedrövligt skick. De nya ägarna har inte gjort något åt byggnaden, fönsterna är helt utslagna och den liknar något av ett kråkslott. Polisman Verner Axroth betecknade fastigheten i sitt nuvarande skick som en skam för byn. Kommunalnämnden fick i uppdrag att bevakarendet då fastigheten om den inte skötes enligt gällande stadgar skal återgå till kommunen för avyttring på annat sätt.

Olycka i Norrfors

20-åriga timmerhuggaren Torsten Gustafsson, Bergsjö, Norrfors, råkade på torsdagen hugga sig strax ovanför ena fotleden. Han förlorade mycket blod men en kamrat i hans närhet — hemmansägare Valter Olofsson — hjälpte honom den cirka en kilometer långa sträckan fram till en väg. Efter vård på Nordmalings sjukstuga remitterades den skadade till Umeå lasarett.

8,8 grader Nordmalings medeltemp för oktober

Årets oktobermånad blir säkert för meteorologerna en månad som ofta kommer att kommenteras i framtida väderleksöversikter. Vi har nämligen ett värmeöverskott, som slår alla tidigare rekord långt tillbaka i tiden. Vid flygets väderleksstation i Nordmaling noteras en medeltemperatur i månaden på 8,8 plusgrader.

Medelvärden den senaste 10-årsperioden ligger vid 3,5 grader och närmast tidigare månadsrekord är 6 plusgrader. Vi har alltså genomsnittligt haft 5-6 grader varmare varje dag än normalt för årstiden och jämför man med fjolårets oktobermånad med medelvärden -0,1 blir skillnaden så mycket större.

Årets oktobermånad påminner närmast om en septembermånad, där medelvärdet för senaste 10-årsperioden är 9,6 grader. Vi har under de senaste 10 åren haft flera septembermånader med kallare väderlek än årets oktober. 1952 hade vi bara 7,5 mot 8,8 nu i oktober. Vid ett enda tillfälle har kvicksilvret varit under nollpunkten. Det var 6 oktober med 2 minusgrader. I övrigt har kvicksilvret hållit sig långt över nollstreck. Särskilt markant har nattvärmen varit. Varmast var det 2 oktober med 15 plusgrader.

Två riktiga regndygn

Om månaden varit varm har den också varit blöt. Hela 104 mm mot normala 53 för senaste tioårsperioden. All nederbörd har kommit i form av regn. Normalt brukar kung Bore vara ute i farten i oktober, men det finns undantag som bekräftar den regeln. Sedan 1944 då väderleksstationen i Nordmaling kom till har vi haft helt snöfria oktobermånader tidigare åren 1944-1950 -1951-1953 och 1957. Rekordet kommer från 1957, då första snön visade sig så sent som den 22 november. Frågan är nu, om det rekordet kan slås i år.

Årets oktobernederbörd har koncentrerats till månadens slutskede. Enbart den 18 och 19 kom det 51 mm eller halva månadsnederbörden och den 25 oktober blev det ytterligare 26 mm. Det varma vädret torde främst bero på envisa sydostliga och sydvästliga vindar.

Nämnas kan att årets oktobermånad ännu inte visat något fall av

nattfrost i Stockholm och att någon sådan enligt prognoserna inte heller är att vänta före november. Förra året var oktober påfallande varm men då var det ändå nattfrost en gång.

Några jämförelsesiffror beträffande dygnsmedeltemperaturer och nattfrost mellan oktober i år och tidigare års oktobermånader kan jag inte för ögonblicket presentera, sade jourhavande meteorologen vidare, men det kan ifrågasättas om inte innevarande oktober varit den varmaste sedan ordentlig statistik började föras i mitten på 1700-talet.

Under tisdagen är som helhet oförändrade dagstemperaturer att vänta i hela landet, vilket innebär fortsatt värme över det normala.

DÖDE

Vår rara goda mamma,
mormor och farmor

Alma Sofia Berg

f. Wahlström

* 9/1 1873

† 29/10 1961

har lugnt och stilla insomnat på Nordmalings sjukstuga i tron på sin Frälsare. Djupt sörjd och saknad och i tack-samt minne bevarad av oss, barnbarn, barnbarnsbarn samt släkt och vänner.

Leduåfors, Nordmaling
den 29 oktober 1961

Jenny och Rudolf
Ingeborg

Ernst

Axel och Hilma

Elisabeth

Hildur och Karl-Gustaf

Harald och Ella

Barnbarn, barnbarnsbarn

Min sabbatsdag går in,
Allt är så tyst och stilla
Färväl, o, värld,
Jag vill på dig ej tiden spilla.
Jag kämpat länge nog med
brister och besvär.
Nu längtar jag till ro,
Och Gud mig ro beskär.

Hennes älsklingspsalm
629 i Sionstoner

Må klockorna ringa till vila.

Jordfästningen äger rum i
Nordmalings kyrka Alla Hel-
gons dag 4 nov. efter högmäs-
san.

Rundviks TV-stjärnor

Västerbottens pojkpuckare som hittills med framgång agerat inför TV-kamerorna har endast tre grabbar från södra länsdelen. Det är den s. k. Rundviks-kedjan som består av rundvikarna Lars-Erik Meijer och Lars Carestahl samt vännisspelaren Göran Hansson. Just nu är man hemma och laddar upp för söndagens klassfinal mot Medelpad på Jönköpings inomhusrink. Man är full av till-

försikt inför den matchen. Medelpadingarna som sågs i TV-rutan i två-noll-matchen mot Hälsingland imponerade inte alltför mycket. Rundviksgrabbarna trivs utmärkt med sina ledare och kamerater i länslaget och det är naturligtvis en länge närd dröm som gått i uppfyllelse för pojkar-na.

SO Lindgren skidskyttebäst i Nordmaling

31/1/1961

Sven-Olof Lindgren, Gräsmyr, stod i särklass i Nordmalings skyttekrets kretsmästerskap i skidskytte på söndag. Med en åktid av 1.09.14 och 25 träff av 30 möjliga distanserade han klart sina medtävlare. Snabbast åktid hade dock Stig Rehnman, Stensele, som deltog utom tävlingen. Han noterade dock bara 19 träff och hal-kade ner till tredje plats.

Som arrangör för tävlingen, som gick i terrängen mellan Gräsmyr och Torrböle, var Gräsmyrs skytteförening. 15 deltagare var anmälda men tre uteblev. Samtliga startade fullföljde trots det miserabla vädret.

Resultat, Klass 1B: 1) S. O. Lindgren, Gräsmyr 124.14 poäng, 2) T. Lundberg, Bjurholm 139.08, 3) M. Karlsson, do 148.18, 4) I. Ström-gren, Gräsmyr 152.09, 5) S. Johans-son, do 155.03, 6) O. Löfgren, do 156.07, 7) J. Norberg, Karlsbäck 1.65.20, 8) L. I. Norberg, do 1.72.55, 9) R. E. Norberg, do 1.95.58.

Utom tävlingen: S. Rehnman, Sorse-

• NEWCASTLE har inte tagit styck
av Arsenal hemma på St. James
sedan säsongen 1949-50 (0-3). Det
skulle dock inte förvåna om london-
laget denna gång lägger beslag på
ena poängen, dels har Arsenal inget
mot att spela bortom de 4000 del-

Sven-Olof Lindgren, Gräsmyr,
segrade klart i Nordmalings
kretsmästerskap i skidskytte.
Hur kommer det att gå för den
suveräne skytten vid kommande
söndags SM i Östersund?

Bengt Blomkvist har lånat åhörarnas uppmärksamhet.

Föräldramöte i Nyåker

I Nyåkers skola samlades på fre-dagen ett föräldramöte som var an-ordnat av skolans lärare. Magister Olof Lundquist hälsade välkommen och gladdes över att så många hade hörsammat kallelsen.

Ett bildband visades som handlade om enhetsskolans betydelse och dess uppgift.

Rektor Håkansson, Nordmaling, höll ett föredrag om skolans stora betydelse i vårt moderna samhälle. Talaren berörde även frågan om den 9-åriga enhetsskolans stora uppgift.

Efter rast för servering släpptes diskussionen loss. Bland anmärktes på att barnen fick sitta uppe till långt ut på kvällarna och titta på TV. Det gavs ju även program i TV som ej är lämpliga för barn. Tidigare säng för skolbarnen vore att rekommendera; då skulle man se mindre av skoltrötthet bland eleverna, tyckte åtminstone magister Lundquist. Skolstyrelsens ordförande Sigfrid Nilsson, Nordmaling, gav en redogörelse för skolorna inom kommunen.

Innan man bröt upp samlades man i respektive lärarsalar där föräldrarna änyo fick kontakt med barnens lärare.

Ny pastor välkomnad i Lögdeå

Predikant Erik Mattsson, Lögdeå,
med maka.

Filadelfia i Lögdeå har fått ny predikant. Det är Erik Mattsson, som närmast kommer från Vindelgransele. Där har familjen Mattsson varit verksam de senaste fem åren. Dessförinnan var de stationerade i Värmland och födelsebygden är Stockholm för honom och Östergötland för henne. I drygt 22 år har de kuskat omkring på olika församlingar.

Den gångna helgen kännetecknades av välkomstmöten för det nya predikantparet. På lördag var det enskilt möte inom församlingen och på söndag följde dels offentlig högmässa och dels välkomstmöte på eftermiddag. Ett flertal representanter för övriga församlingar hade mött upp. Det var dels pastor Nils Åkerblom från Nordmalings baptistförsamling, dels predikanterna för de andra närstående Filadelfiaförsamlingarna Hj. Nästander, Norrfors, Otto Pahlbäck, Mullsjö, Enar Forsling, Norrbystrand, Bernt Almström, Husum och Helge Gidlund, Flygsjö. Alla lämnade sina lyckönskningar och rik-tade välkomstord.

Predikant Bernt Almström från Husum medverkade med dragspels-musik och sång och för vacker duett-sång svarade även predikantparet Elsy och Helge Gidlund. Vidare medverkade hemmaförsamlingens kör och eftermiddagsmötet leddes av församlingens ordförande, köpman Birger Jonsson, Nordmaling. Mötena var välbesökta.

H. B.

NS-KURIR • 181 Lördagen 6 augusti 1900

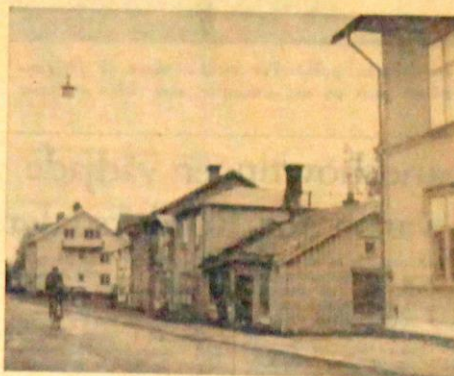

Så här såg det ut en marknadsdag i gamla Nordmaling.

Marknad i Nordmaling när seklet var ungt

LANDSKAPSBILDER KAN förändra sig betydligt på endast några årtionden. Denna förändring märks dock mindre på rena landsbygden än i samhällen. Bondgårdarna undergår icke så stora förändringar, möjligtvis att markgrändshyggnaden byggs om. De gamla 8-12 knuta-gårdarna riva och ersätta med en "villa" i fasadtegel, men ladugård och uthus måste man ha. De gamla härbrenna får stå kvar till dess de faller sönder, kanske ett garage byggs, men trots allt bevarar gården i stort sett samma stil. Annat är det med samhällena vid kyrkan eller järnvägsstationerna. Där riva de gamla låga husen och ersätta med hyreshus och affärscentra, där förr varit åkrar och ångar och skog ligger nu erbjansvillor och radhus.

Den gamla bilden visar en marknadsdag på Nordmalingsvallen för ett femtiotal år sedan. Den som i dag åker rika-13 genom det välordnade samhället med dess storhotell kan knappast fatta, att det för endast ett halvt sekel gick att ta en sådan bild i Nordmaling.

Samma gata i dag tagen från andra hållet. Ett av de gamla husen står kvar.

MARKNAD HOLLIS I Nordmaling en gång om året och endast en dag. Tre gamla damer på Alderdomshuset kunde vid en blick på det gamla kortet erinra sig många glada episoder från marknadsdagen. Ingen av de tre fruarna var från kyrkplatsen utan från byarna runt om. Sunnansjö, Hyngelöbåle och Brattfors, men de hade alla tre många gånger besökt marknaden.

Det var en stor händelse för hela socknen när det var marknad i byn. Den dagen såg man fram emot både gammal och ung. De äldre för ditt för att köpa och sälja. Vad som bjöds ut, byttes eller såldes var smör, ost, kött, kalvskinn, handskar och tunokängor och många andra saker. Kvinnorna sålde hemvävda handdukar och laknevävar. Och någon kringresande salufjöd slättan-halsdukar, en och annan penning räfsor och liorv. På den största gatan, som gick fram mot kyrkan (som skymtar på bilden med sin klockstapel) sattes små stånd upp framför de låga husen, stånden hade ett vitt tygtag. Många satte endast ut ett bord på gatan och i mitten ställde bönderna sina lastade kärror. En fru från Mullsjö — Selma — sålde smörgåsar och kaffe och mjölk samt härliga tvåres saffransbullar stora och mätta. Det fanns liksom så många affärer i Nordmaling då, men Strömbergs erinrar sig fruarna mycket väl. Det huset finns ännu kvar. Sedan marknaden i Nordmaling var över, för många vidare till Åsle marknad. Den var större och räckte i tre dagar. En fru minns att hennes svärför skjutit de Strömberg till Åsle, dit mycket av det gamla lagret av rockar och kappor försvann.

FÖR UNGDOMARNA var marknadsdagen ett träff- och föroljnings-tillfälle. Alla som kunde sökte sig till marknaden, dagen var fridag för drängar och pigor. Vid borden sål des stora papperkarameller med långa fransar. Den flicka, som fick en sådan karamell av en pojke, kunde nästan anse sig som förlövad. De tre tanterna skrattar så gott när de erinrar sig dessa prasslande ka-

EM-cross framför fotboll Facit: Rundvik-Umeå 0-7

Rundvik (VK) Kamratklubbarna, Rundvik och Umeå möttes på söndagsaftonen i en match i division IV på Malmåborg i Rundvik. Umeågrabbarna vann med 7-0 efter 0-0 i halvtid.

Det var ett offside-mål i mitten av andra halvlek som knäckte ett kampande reservbarn i rundvikskan. Linjedomaren viftade för offside, men domaren Axel Hagel, Spöland, var oövertygad och blåste för mål. Vy Rolf Johansson slog in bollen. Sedan kom Umeå tråk på löpande band. 0-2 gjorde cf B Lind, 0-3 vj B Lundgren, 0-4 M Jokinen på straff, 0-5 B Lundgren, 0-6 och 0-7 B Lind.

Rundviksgrabbarna hade sina bästa chanser i första halvleken då Umeåförsvaret ett tag var i gungning med ett tiotal hörnor i rad som följde. I andra halvlek smet inborta Gunnar Söderström igenom och sköt ett värslöst skott som Umeåmålvalet Matti Jokinen var

tvungen att tippa till höra. I det gåsande anslaget lade man men märke till vänstervingen Långgren-Johansson, som stod för en del del farligheter. I försvaret spelade centerhalven B Nilsson snabbt och bra.

Hemmalaget spelade som sagt med ett tiotal reserver då en del ordinarie spelare föredrog att övervara motocrossen i Vännäs. 15-åriga Sven Erik Johansson fick vaka rundviksburen och det inte hans fel att sju bollar trillade in. Han spelade bra. Jämnåriga "Lillen" Mejer spelade bagerback och även han klarade sig fint. Överhuvudtaget vill man ge både de ordinarie grabbarna och de 4-5 reserverna en eloge för ett kämpifyllt jobb trots motigheterna.

50 år fyller 7 augusti fru Ragnhild Elisabet Johansson, född Fockgren, maka till hemmansägaren Oskar Johansson, Långron, Lögdeå.

Hon är född i Lögdeå. Efter sitt giftermål har hon helt ägnat sig åt hemmets gyslar och omvärlden om de sina ute på det vindomslutade Långron längst ute i Nordmalings skärgård. Där har hon gjort sig känd som en god hemmets kvinna och en duktig lantbrukarhustru. Avsaknaden av väg och annan förbindelse än en dryg timmes båtresa in till Nordmaling eller Rundvik har gjort henne till en hemmarvande fru, men trots sin påtaga isolering är hon en glad och pigg värddinna när gäster möter upp i hemmet.

13 april 1961

En Nordmalingspojke i Bibelns Jerusalem

Jerusalem, påsksöndagen

För oss i fredens tjänst, är de sk leave-resorna något som vi alla går och ser fram emot. Antingen det är en åtta-dagars leave i Kairo, eller en fyra-dagars leave i Jerusalem. Men av alla dessa platser, har vi nog alla funnit Jerusalem vara den mest intressanta. Inte minst för att få se och uppleva de platser som vi alla känner igen från Bibelns berättelser. Staden där templet stod, staden där Jesus verkade, där han blev korsfäst och uppstod från de döda. Få städer är väl så lockande för fantasin, som Jerusalem.

Det är nog många som skaffar sig en fantasibild av Bibelns Jerusalem och blir besvinnade, när de finner det mesta vara annorlunda än de tänkt sig. För de äldre kristna, liksom för senare tiders kristna, har de heliga platserna icke varit museiplatser som blivit bevarade i sitt ursprungliga skick. Nej, lika litet som kristendomen är något museiföremål, lika litet har de heliga platserna stått outnyttjade för gudstjänster. Man har byggt kyrkor över nästan alla dessa platser, och pilgrimerna som vallfärdat från alla nationer har under årens lopp skänkt till och smyckat dessa kyrkor. Många har här under århundradens lopp tillbett sin frälsare, och många är de traditioner som blivit bevarade från profeternas, apostlarnas och Jesu tid.

Jerusalem har helt varit i muhammedanernas händer. De har en del heliga platser gemensamma med judar och kristna. Detta gäller särskilt tempelplatsen. Anledningen till detta, är enligt deras förmenande, en helt annan än den vi lärt oss. Enligt deras tro skall det vara den plats varifrån Muhammeds himmelfärd skulle ha ägt rum. Många judar vågar inte gå in på tempelplatsen av fruktan för att beträda det allra heligaste, eller den plats där förbundsarken kan ligga begravd.

Många händelser i Jesu liv är knutna till tempelplatsen. Jesus hade profeterat att templet skulle fullständigt ödeläggas. För judarna var detta en förfärlig, ja omöjlig tanke. Men under Titus belägring, år 70 e. Kr., då Jerusalem ödelades och judarna spreds ut över världen, gick templet jämnades till grunden, gick Jesu ord i uppfyllelse. I sextio år var Jerusalem närmast en ruinhög. Endast militärlägren för den 10:e romerska legionen var bebodda. Nu har ju judarna fått komma tillbaka till sitt land. Men Jerusalem är liksom Berlin delat i två delar. Alla de heliga platserna ligger i den arabiska delen, och är därför förbjudna platser för judarna.

Om man tänker bege sig till Jerusalem, har man större glädje av detta om man känner till dess historia. Den vackraste tiden är strax före påsk, när allt är grönt. Efter välgarna ser de många vallmoblommorna ut som röda täcken, och äppelträden står vita med blommor. Och det för övrigt sterila landskapet har en mjuk och varm färg. Påsksöndagen hemma i Sverige, firar vi kanske som en vanlig söndag med kyrkogång eller som en fridag. Men här i Jerusalem är det en stor dag till äminnelse av Jesu intåg i Jerusalem.

Det var en stor upplevelse, att få vara med denna dag. Att få vandra med i den procession, som går samma väg som Jesus på sitt triumfatoriska intåg i Jerusalem ridande på en åsna. Folkskarorna stod nu, liksom då, tätt packade efter vägen från Getsemane upp mot staden. Uppe på stadsmurarna och på höjderna intill var det massor av folk. Bland dessa kunde vi finna svenskar, danskar, norrmän, engelsmän, amerikaner, japaner och många andra. Processionen, som hade Betanias som utgångspunkt, bestod till större delen av munkar och nunnor och barn i alla åldrar. Alla sjungande och bärande palmblad i händerna. Det var mycket stämningsfullt och det var säkert många som rördes till tårar. Efter processionens slut föll det övriga folket in i ledet, och alla gick vi upp mot Jerusalem. Men vi kunde inte gå in genom samma port som Jesus red in genom, därför att den numera är igenmurad av perserna (år 1530).

Processionen gick i stället genom St. Stefansporten. Men den var mycket för liten för allt det folk som ville genom. Alla på en gång. Poliserna stod i porten och drev folket tillbaka, med piskor, när de trängde på för mycket. Det var ett under att inte någon blev ihjältrampad i denna vilda trängsel. Sedan vi kommit igenom stadsmurarna, tappade vi bort processionen som försvann in i en kyrka. Det fanns ingen möjlighet för

FN-soldaten Bengt Andersson, Bredvik.

oss att komma in där, så det var bara för oss att gå ut igen, denna gång genom Damaskusporten. Att komma från den nya stadsdelen och in i den gamla är som att komma in i en annan värld. Detta gör sig också mera märkbart därigenom att den gamla stadsmuren är en gräns mellan de båda stadsdelarna. På den ena sidan är det ett myller av bilar, moderna hus och butiker. Och på den andra sidan tränga gator där inga bilar eller andra vagnar kan gå. Staden är byggd på berg, och därför består alla gator innanför murarna, till stor del av trappsteg. Asnor användes därför som färdmedel mellan den nya och den gamla staden.

När vi ändå var i Jerusalem, vad var då mera naturligt än att vi också passade på att besöka kung Hussein i huvudstaden Amman. Oturligt nog, var han inte hemma, men vi blev i alla fall bjudna på kaffe i hans residens, och skrev våra autofrafer i hans gästbok.

Medeltemperaturen i Gaza är nu ca plus 25 grader, och vi badar allt vi minner. Hälsningar från oss i Gaza.

Bengt Andersson
Bredvik
Nordmaling

Nordmalings flygplats bör ej klassas ned

Luffartstyrelsen avstyrker hos regeringen Linjeflygs framställning om att Nordmalings flygplats skulle flyttas ned i flygplatstaxan från avgiftsklass III till den lägsta avgiftsklassen IV.

Flygplatser hänförliga till klass IV är uteslutande avsedda för sk småflyg och saknar i stort sett egentlig utrustning, framhåller styrelsen. Det råder enligt styrelsens uppfattning ingen tvekan om att Nordmaling med hänsyn till sin användning, utrustning och standard bör placeras i högre klass än IV.

Vår älskade far,
morfar och farfar

Erik Rossander

* 25/6 1886

† 14/4 1961

har stilla insomnat, efter ett tåligt buret lidande, i full förvisning om sin själs frälsning. Sörjd men i ljusaste minne bevarad av oss barn, barnbarn, systrar, övrig släkt samt Nordmalings baptistförsamling.

Lögdöda 14/4 1961.

Astrid och Rubin

Anna och Halvard

Eugen och Linnéa

Arne och Elisabeth

Sixten och Karina

Barnbarnen

Slutad är striden, seger har du vunnit

Och uti friden evig vila funnit.

Jordfästningen äger rum i Salmkyrkan, Mo, söndagen den 23 april 1961 kl 14.00. De som med sin närvaro önskar hedra den avlidnes minne inbjudes till minnesstund i Hammargården efter jordfästningen. I stället för blommor tänk på missionen.

Sju syskon Holmgren samlade. Sittande från höger fru Viktor Eriksson, Brattfors, fru Astrid Landström, Torrböle och Ernst Holmgren, Brattfors. Stående från höger August Holmgren Mjösby, Adolf Holmgren, Hummelholm, Manfred Holmgren hemkommen från Amerika samt Fridolf Holmgren, Vännäsby.

NORDMALINGSPOJKE HEM EFTER 49 ÅR

Till nordmalingsbygden på en försenad bröllopsresa kom häromdagen 66-åriga snickaren Manfred Holmgren från Mtephram, New Jersey. Med sig på resan hade han sin maka Sigrid, sjömansdotter från Åland. För 49 år sedan lämnade Manfred Holmgren föräldrarna och de tolv syskonen på det avskilda belägna torpstället Strömbäck, numera övergivet, för att söka sin lycka i Amerika. Nu är föräldrarna borta och av syskonen finns bara sex i livet.

Säkert var det inga sötebrödsdagar på torpet Strömbäck ensamt, långt inne i Torrböle byaskog när barnen Holmgren växte upp. Man hade ett par kor och många getter att livnära sig på och det fadern kunde tjäna som gruvarbetare på malmfälten i norr. Amerika hägrade, 17 år gammal tog Manfred steget ut och sökte sig över. Dessförinnan hade tre av hans syskon rest över till landet i väster. Av dessa reste för övrigt två hem 1916, den tredje blev kvar, men är numera död.

Första åren i Amerika var hårda. Det var krig och bästa tiden för immigranterna. Manfred arbetade på en möbelfabrik ägd av en ällning. Där blev han kvar i 3,5 år. Skadade sig i en hand och slapp därför komma med i kriget. De senaste 27 åren har han arbetat som snickare på New York shipbuilding, New Jersey, ett stort varv som under det senaste kriget sysselsatte upp mot 3.000 och

Manfred Holmgren med sin älskade maka Astrid.

nu cirka 10.000 man. Sista jobbet har var med på före sin sverigeresa avslutade ett jättehångarfartyg kapabel för 65 jetplan.

För snart 45 år träffade han sig blivande maka Sigrid. Det var ödeloni som förde dem samman. Fr Sigrid hade läst en roman om en man som hette Manfred, en romanfigur som hon tyckte synd om och kör att lösa sig själv att träffade honom en man som hette Manfred skulle hon ta hand om och vara snäll till honom. Kort tid därefter träffade hon Manfred från Strömbäck, höll sitt givna löfte. Nästa lördag för de ut på picknick, nu är makarna ute på sin längsta picknick.

Fru Sigrid är åländsk sjömansdotter. Sin far har hon dock inget minne av. Han blev borta i en stor utmanföretag när hon var två år. Modern gick då och väntade i terligare en arvinge. Men brevet som segelfartygets kapten skrev hem till henne mor efter det att fadern kommit har hon kvar som minne liksom många vackra minnen från Åland, dit makarna reser i början av juli.

Under tiden i Nordmaling har makarna Holmgren bott hos fru Viktoria Eriksson, Brattfors, en av systerrarna som lämnade Amerika 1916. Men de har även hunnit hälsa på hos systern Astrid Landström i Torrböle, hos brodern Ernst i Brattfors, brodern August i Mjösby, brodern Adolf i Hummelholm och Fridolf i Vännäsby. Man har hunnit med att fira en systerdotters bröllop och varit med om många släktkalor. Och man har varit en tur upp i det forna hemmet i Strömbäck och brodern Fridolf utfört ett verkligt storkverk innan han fann det hoplöst att fortsätta i den väglösa bygden.

Efter någon månad hos släktingar på Åland reser makarna Holmgren tillbaka till sina två barn och barnbarn i Amerika. Hemfärden sker med jetplan, liksom när de åkte hit. En behaglig resa högt över ulliga moln, tycker fru Sigrid.

Anders

Köpman Gustaf Adolf Ågren överlämnar köpmännens gåva till rektor Barbro Åström.

Två i svaromål för skogsbranden i Bredvik och Levar

Den våldsamma skogsbranden på Bredviks och Levar byaskog den 7 juni förra året fick vid ordinarie ting i Nordmaling på tisdagen sin epilös. Som skäligen misstänkta för vållande till branden var två män från Bredvik instämnda för allmänfarlig vårdslöshet. De hade på kvällen före branden varit ute för att jaga räv och för att driva rävingar ur ett gryt använt sig av blå rökbomber och enris. Vid branden avbrändes 20 hektar skogsmark, delvis med värdefull ungskog.

Båda bestred åtalet men medgav att de varit på platsen. De sade sig dock på olika sätt ha förvisat sig om att ingen eld fanns kvar när de efter ett par timmars lönlöst arbete lämnade platsen. Det var vid 8-10 tiden på kvällen. Vid 9-tiden på morgonen därefter upptäcktes branden, i vars centrum rökgrytet låg. Elden spred sig mycket snabbt. Det var kruttrött i markerna och de rekvirerade brandkårerna fick bara ta till reträtt. Som tur var möjande vinden fram på middagen och de 200 män, därav ett 60-tal militärer från 120, kunde få elden under kontroll. Skadorna på den växande skogen uppskattades av åklagaren landsfiskal Lennart Levander till minst 25.000 kr. Släckningskostnaderna uppgick till minst 5.000 kr.

Åklagaren hävdade att det med i det närmaste 100 procent säkerhet kunde slås fast att skogsbranden vållats genom eldningen i grytet. Vid platsundersökning efter branden fann man blå urbrända fördjupningar som sökt sig genom mossan vid grytet och ut mot den omkringliggande skogen. Därest domstolen ej fann det bevisat att de åtalade varit vållande av storbranden hemställdes åklagaren att de två skulle dömas för allmänfarlig vårdslöshet genom uppgörande av eld i skog då påtaglig torka rådde. Då är det som bekant förbjudet att göra upp eld i skogsmark enligt brandstadgan. Dom i målet meddelas den 13 juni.

Trots den våldsamma brand som härjade skogen runt om grytet levde de instängda rävingarna efter bränden och svarade på lockrop liknande en rävhonas lockande på sina ungar.

Onaturlig kurva - vek bil

Kurvan var onaturlig och bilen vek så gick det som det gick, hävdade en bilist från Umeå. Under en färd från Mjösby till Norrfors den 31 juli i fjol vältade han på vägen efter att ha fått möte i en av de många besvärliga kurvorna efter vägen i fråga. Både person- och fordonsskador uppstod vid olyckan. Den åtalade påstod att han hållit högst 30 km, hans passagerare hade vid polisförhör uppgivit en fart mellan 50-60 km. För vårdslös framfart dömdes mannen till 20 dagsböter à 8 kr.

Levar fick fir köpmannagåva

Nordmalings köpmannaförening har till Levar lanthushälskole donerat tre gjutna tennfat samtidigt meddelat att föreningen årligen kommer att tilldela skolan ett stipendium att utdelas till den elev vid avslutningen som lärarkollegiet anser sig gjort förtjänt av en uppmuntran. Stipendiet har bestämts till 50 kr.

Gåvorna överlämnades på tisdag kväll av köpmannaföreningens ordförande, köpman Gustaf Adolf Ågren. Mållög vid ett samkväm på skolan, där ett 40-tal köpmän från Nordmaling och Hörnefors hade mött upp. De passade också på att besöka skolanläggningen.

H. B.

Olaga fiske i Hyngelsböle

För att ha fångat sju laxöringur 10-12 cm långa och dessutom på olovligt vatten var en man från Bonnäs och en från Örebro åtalade. De inställdes sig genom ombud. Det var den 12 juli 1959 som de två hade fått fiskefeber och åkt till Mo där de köpt ett dygnskort gällande på Mo byamäns fiskevatten. De började fiska i Mo men åkte senare till Hyngelsböle där de ställde sig och metade i älven i höjd med plantskolan, dvs på vatten som tillhör Hyngelsböle fiskevårdsförening. Där blev de erappade av en fisketillsyningsman efter det att de fått de sju laxöringurarna. Som bekant får enligt fiskestadgan för Västerbottens län laxöring under 35 cm ej tagas. Domen för det olaga fisket blev 15 dagsböter à respektive 7 och 10 kr.

För en våldsam dikeskörning i Brattsbacka den 6 augusti 1960 dömdes en yngling från bygden till 25 dagsböter à 7 kr. Vid olycksfärden var han på väg från Nyåker till Brattsbacka. Enligt vad han själv sade blev han i en kurva bländad av solen och förlorade kontrollen över sin bil varför den kom i sladdning, vältade flera gånger på vägen för att sedan rulla utför en slänt och in på ett gärde. Inga personskador uppstod, men väl fordonsskador. Farten uppgavs till 60-70 km men var säkerligen betydligt högre.

Vårdslös i trafik var även den arbetare som hösten 1960 med en personbuss krockade med en linjebus. Helt väglag rådde vid olyckstillfället. Mannen, hemmahörande i Bollnäs, dömdes till 25 dagsböter à 4 kr.

Skadeståndsfråga
Ett mål mellan en hemmansägare från Fredrika och ett försäkringsbolag tog lång tid i anspråk. Mannen, som påskdagen 1957 skadades svårt vid en bilolycka i Levar yrkade genom sitt ombud advokat Bengt Thoms 10.000 kr per år för förlorad arbetsförtjänst åren 1957-1959, 2.000 kr för lejd arbetskraft under denna tid, 3.500 kr för sveda och värk, 5.000 kr för framtida men samt 2.000 kr i årlig livränta tills han fyllt 67 år, därefter livränta med 1.000 kr. Försäkringsbolaget medgav genom sitt ombud notarie Carlsson 9.000 kr per år i förlorad arbetsförtjänst, bestred ersättning för lejd arbetskraft, med-

gav 3.000 kr för sveda och värk, medgav 2.000 kr för invaliditet, samt 1.500 kr i livränta, räknat efter 15 procent invaliditet och en årsinkomst av 10.000 kr, att utgå tills kåranden fyllt 67 år, därefter med 750 kr per år. Ett vittne hördes i målet. Dom meddelas den 20 juni.